

Wystawę prac Zbigniewa Tazzyckiego
Galerii Krynki
Krynki, ul. Piłsudskiego 4
Fundacja Villa Sokrates

02.03. - 02.04.2023

куратар **Лявон Тарасэвіч / Leon Tarasewicz**

Wystawę prac Zbigniewa Tazzyckiego

Galerii Krynki

Krynki, ul. Piłsudskiego 4

kurator **Leon Tarasewicz**

Wystawę prac Zbigniewa Tazzyckiego w Galerii Krynki (Krynki, ul. Piłsudskiego 4) oglądać można do 2 kwietnia.

– W tej galerii bardzo pomagają przestrzeń i kontekst, po umieszczeniu prac na ścianach widzę, jak zaczynają działać między sobą. Zwłaszcza że to prace, można rzec, dla mnie historyczne – obrazy powstały dziesięć lat temu, a rysunki w latach 70. – mówi Zbigniew Tazzycki, artysta multimedialny, malarz, rysownik, twórca instalacji. Specjalizuje się w pracach przestrzennych, a obrazy na wystawach pokazuje bardzo rzadko – ostatnio prezentował je w Muzeum Narodowym w Szczecinie. Od wielu lat skupia się głównie na sztuce site specific.

– Galeria Krynki do działań przestrzennych jest wymarzona, wszedłem do budynku i od razu widziałem, co mógłbym tu zrobić przestrzennie. Ale zdecydowaliśmy z Leonem, że na początek pokażemy moje obrazy i rysunki, inne działania może w przyszłości – mówi Tazzycki. – Jeden z obrazów, który prezentuję w Krynkach, na co dzień wisi u mnie w domu. Leon, gdy tylko wszedł do mieszkania, od razu się na niego zapatrzył, a potem zapytał: masz jakieś inne? Pojechaliśmy do pracowni, wybrał sobie kolejne i stwierdził: robimy wystawę. I zrobiliśmy ją w godzinę. I tak oto Leon stał się kuratorem wystawy, co dla mnie jest ogromnie wygodną sytuacją, łatwiej mi pracować z przestrzenią niż szukać pomysłu na wystawę obrazów.

Przewrotna gra

Kocioł, w którym się gotuje. Pięć lat Galerii Krynki

Prace malarskie Tazzyckiego widzów mogą nieco dezorientować. On sam nazywa je „tekstowymi”. – Dotyczą koloru i tekstu, bawią się i barwą, i słowem, zapisanym w różnych językach świata. Jest w tych pracach sporo przewrotności, np. słowo zielony jest napisane kolorem niebieskim. A że umysł ludzki jest przyzwyczajony do pewnej zgodności między tym, co znaczy tekst, a co rejestruje oko, oglądający może poczuć się nieco zagubiony – opowiada Tazzycki.

Jeden z nich to np. kartka papieru, wyrwana z pisma literackiego, na której zarysowane litery na swój sposób tworzą sytuację analizy tekstu. – Artystyczna ingerencja powoduje, że pojawia się tu rytm, napięcia między wyrazami, gra z kolorem papieru – mówi Zbigniew Tazzycki.

Konceptualna ironia

Leon Tarasewicz: – Pokazujemy prace Zbyszka, bo w tej części Polski jest w sumie nieznaną. Mieszka w Poznaniu, ale jego korzenie sięgają Lwowa, i paradoksalnie ten Lwów tu jakoś powraca. Jak? Lwów znany był z genialnych matematyków, słynna matematyczna szkoła lwowska przeszła do historii i legendy. I ten znany ze szkoły matematycznej konceptualizm przewija się w twórczości Zbyszka bardzo wyraźnie. Sam Zbyszek jest taką wyspą na rynku sztuki, prezentuje pewien unikalny rodzaj ironii. Na wystawie pokazujemy prace, w których treść przeczy temu, co widzimy.

<https://bialystok.wyborcza.pl/bialystok/7,35241,29520761,tresc-przeciwy-temu-co-widzimy-w-galerii-krynki-gra-slow-z.html?disableRedirects=true>

Zbigniew Taszycki (ur. 1955 r. w Poznaniu) – polski artysta, malarz, rysownik, twórca instalacji. Studiował na poznańskiej PWSSP (obecnie Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu). Uzyskał dyplom w 1982 roku. Jego prace (instalacje, obrazy, rysunki) pokazywane były na wystawach m.in. w Seulu, Fukushima, Petach Tikva, Marsylii, Berlinie, Assen, Wilnie, Tallinnie, Budapeszcie i wielu miastach Polski. Miał ponad 30 wystaw indywidualnych i uczestniczył w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych. Był pedagogiem od 1999 roku m.in. na Politechnice Koszalińskiej, Politechnice Poznańskiej, Politechnice Śląskiej w Gliwicach, Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu, Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie.

03.03. - 02.04.2023

Раман Камінскі / Raman Kaminski

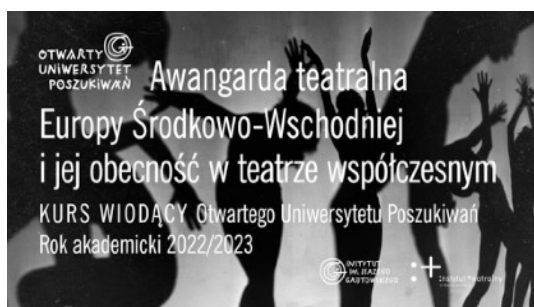
Du sang pour l'acacia
13, rue Mazarine 75006 Paris

BERTRAND HUGUES
JOSEPH DADOUNE
JEAN-MICHEL FAUQUET
BERTRAND HUGUES
IRWIN
RAMAN KAMINSKI
RAINIER LERICOLAIS

ET SUR RENDEZ-VOUS février 2022 - mars 2023. c'est un mauvais anniversaire que d'asseoir sur la guerre intentée à l'ukraine l'intention d'une exposition ; l'odeur et la boue s'en trouveront donc déplacés sur le champ de bataille artistique, exclusion et/ou intégration plastiques là où tout se meut en un bain de sang. de ces territoires du tragique l'emprunt d'une partie du titre à l'acacia de claude simon, pour une exposition qui se tiendra : réunissant joseph dadoune, bertrand hugues, jean-michel fauquet, irwin, rainier lericolais, et pour la première fois à paris raman kaminski, artiste biélorusse établi en ukraine avant l'ouverture du conflit et son exil en france. plus optimiste qu'un voyage au bout de la nuit, cette référence déploie dans le champ plastique les rapports au temps, à l'espace et à la tragédie qu'ont laissé une guerre antérieure : 14-18. une non moins forte conquête se faisait entre les rangs des avant-gardes, lutte pervertie par les critiques à la limite du révisionnisme en histoire, tels apollinaire qui n'hésitèrent pas à apposer la primauté de dynamisme à la scène parisienne plutôt qu'à bergson ou aux futuristes - eux-mêmes portant l'étendard de ce qui serait entre milan et florence le renouveau et l'incarnation de l'italie du risorgimento. la puissance se dit en termes de culture. frontières et conquête qui sont héritées au sol comme à l'œuvre, et qui se mouvant au nom de la patrie, au nom d'une hégémonie culturelle, artistique et patrimoniale, débouche invariablement sur « nul n'est à l'abri de cet enthousiasme prodigieux, qui fait que l'on veut marcher sans savoir où, à la suite d'une troupe bien disciplinée et résolue ».* ici et là : le radicalisme et l'acacia dans les compositions de joseph dadoune, le prophète et le jugement dernier sur les décombres en flammes chez raman kaminski, l'élasticité du temps et la fragmentation dans les batailles d'uccello et explosions de rainier lericolais, la machine, les gueules cassées le théâtre du néant chez jean-michel fauquet, la décomposition, la menace et les territoires chez bertrand hugues, aux confins de ses herbiers, malevitch entre deux guerres, d'irwin, section peinture de la neue slowenische kunst. february 2022 - march 2023. thinking an exhibition which relies on the sadness of a birthday celebrating the beginning of a war is not enough. it will find herself displaced on the artistic battlefield, plastic exclusion and/or

integration where everything is moving in a bloodbath. from these tragic territories the borrowing of part of the title from acacia by claude simon, for an exhibition to be held bringing together yosef josef yaakov dadoune, bertrand hugues, jean-michel fauquet, irwin, rainier lericolais, and for the first time in paris raman kaminski, a belarusian artist established in ukraine before the outbreak of the conflict and his exile in france. more optimistic than a journey to the end of the night, this reference deploys in the plastic field the relationships to time, space and tragedy left by a previous war: 14-18. a no less strong conquest was made between the ranks of the avant-gardes, a struggle perverted by critics bordering on revisionism in history, such as apollinaire who did not hesitate to affix the primacy of dynamism to the parisian scene rather than to bergson or to the futuriststhemselves carrying the standard of what would be between milan and florence the renewal and the incarnation of the italy of the risorgimento. power is expressed in terms of culture. borders and conquest which are inherited on the ground as at work, and which moving in the name in the name of a cultural, artistic hegemony, invariably leads to «no one is safe from this prodigious enthusiasm, which makes one want to march without knowing where, following a well-disciplined and resolute troop». * here and there: radicalism and the acacia in the compositions of joseph dadoune, the prophet and the last judgment on the rubble in flames in raman kaminski, the elasticity of time and the fragmentation in the battles of uccello and explosions of rainier lericolais, the machine, the broken faces the theater of nothingness with jean-michel fauquet, decomposition, threat and territories with bertrand hugues, malevitch between two wars, by irwin, section paintings of the neue slowenische kunst.

#josephdadoune #irwin #ramankaminski #bertrandhugues #rainierlericolais
@surface.active.fontevraud

17.03.2023

Таня Арцімовіч / Tania Arcimovich

Tania Arcimowicz
Trzecia przestrzeń awangard w radzieckiej Białorusi. Zamrożona dekolonizacja
Otwarty Uniwersytet Poszukiwań
Instytut Grotowskiego, Czytelnia im. Ludwika Flaszena, Wrocław

Wykład w ramach Otwartego Uniwersytetu Poszukiwań w Instytucie im. Jerzego Grotowskiego we Wrocławiu

Instytut im. Jerzego Grotowskiego oraz Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego zapraszają do udziału w wykładzie Tani Arcimović pt. „Trzecia przestrzeń awangard w radzieckiej Białorusi. Zamrożona dekolonizacja” w ramach Otwartego Uniwersytetu Poszukiwań. Wykład odbędzie się w piątek 17 marca 2023 r. o godz. 17:00 w Czytelni im. Ludwika Flaszena Instytutu Grotowskiego we Wrocławiu. Bezpłatne wejściówki na wykład dostępne są na stronie Instytutu Grotowskiego.

Bazując na podejściach postkolonialnym i biograficznym, badaczka przedstawi wybrane przypadki awangard w radzieckiej Białorusi jako historię *unperformed*. Tania Arcimović rozpatruje idee awangardy ponad narodowymi granicami, a zatem określenie „białoruski” odnosić się będzie do identyfikacji hybrydowej i do toposu pogranicza, które określały charakter awangard także na terenie radzieckiej Białorusi. Poza tym badaczka skupi się na relacji między transnarodowym programem awangard a procesami dekolonizacji kultury białoruskiej w okresie międzywojennym. Jakie awangardy zostały realizowane w radzieckiej Białorusi? Skąd pochodziły ich ślady i dokąd prowadziły? Jak przekształcano ich idee i w jakich celach to robiono? Co mówi nam historia białoruskich awangard? Przedstawiając białoruski kontekst awangard, Tania Arcimović pragnie dokonać interwencji w niektóre aspekty teoretycznych modeli badań, które wciąż wyłączają z pola swoich zainteresowań inne doświadczenia kulturowe. Tym samym jej wykład ma stać się przyczynkiem do bieżących debat na temat awangard na „peryferiach” w kontekście ich zróżnicowanego i transnarodowego charakteru.

Tania Arcimović – jest badaczką i kuratorką. Ukończyła Wydział Historii Teatru Państwowej Akademii Sztuk Pięknych w Mińsku oraz uzyskała tytuł magistra socjologii (kulturoznawstwa) na Europejskim Uniwersytecie Humanistycznym (Wilno, Litwa). Obecnie pisze doktorat w Międzynarodowym Centrum Studiów Kulturowych Uniwersytetu Justusa Liebiga (Niemcy). Jej praca magisterska została opublikowana w formie książkowej pod tytułem „Teatr eksperymentalny w Białoruskiej Socjalistycznej Republice Radzieckiej w okresie odwilży: między modernizmem a awangardą” (publikacja w języku rosyjskim, Europejski Uniwersytet Humanistyczny). Uczestniczka projektu badawczego „Odzyskana awangarda. Polska i środkowoeuropejska awangarda teatralna”, realizowanego przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie.

Celem kursu wiodącego Otwartego Uniwersytetu Poszukiwań (OUP) w roku akademickim 2022/2023 jest prezentacja wybranych idei, projektów i dokonań polskiej i środkowoeuropejskiej awangardy teatralnej z odwołaniem do współczesności, zarówno w aspekcie twórczych rozwinięć i reinterpretacji, jak i wyzwań dotyczących kształtu powstającej współcześnie tożsamości kulturowej.

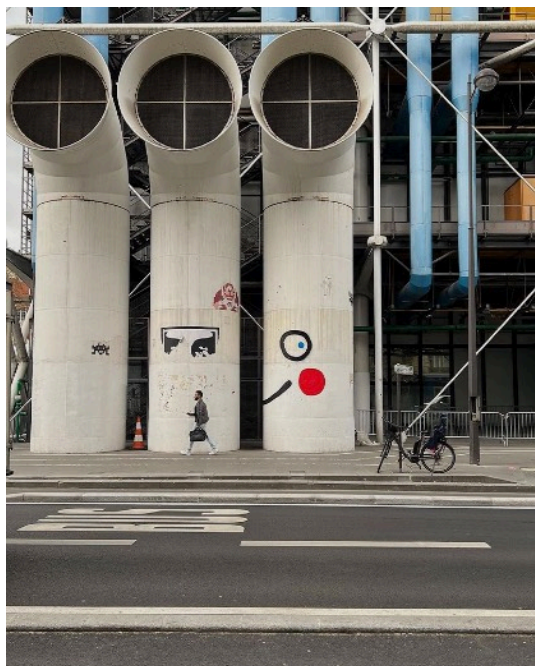
Kurs realizowany jest we współpracy z zespołem badawczym projektu „Odzyskana awangarda. Polska i środkowoeuropejska awangarda teatralna”, realizowanego ze środków Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego (kierownik projektu: prof. dr hab. Małgorzata Leyko).

<https://www.instytut-teatralny.pl/2023/02/20/trzecia-przestrzen-awangard-w-radzieckiej-bialorusi-zamrozona-dekolonizacja/>

Otwarty Uniwersytet Poszukiwań

Otwarty Uniwersytet Poszukiwań (OUP) to program regularnych spotkań o charakterze wykładów i warsztatów odbywających się w Instytucie im. Jerzego Grotowskiego we Wrocławiu, adresowanych do wszystkich zainteresowanych poruszaną w ich trakcie tematyką, a w sposób szczególny do studentów uczelni wyższych Wrocławia i innych polskich ośrodków akademickich.

<https://grotowski-institute.pl/projekty/awangarda-teatralna/>

28.03.2023

doctor_oy

Le Centre Pompidou /

**Нацыянальны цэнтр мастацтва і культуры
Жоржа Пампіду**

Place Georges-Pompidou, 75004 Paris, France

doctor_oy Парыж, Нацыянальны цэнтр мастацтва і культуры Жоржа Пампіду, 4-я акруга, спраектаваны брытанскім архітэктарам Р. Роджэрсам і двума італьянцамі — Р. П'яна і Д. Франчыні для конкурса арганізаванага па загаду прэзідэнта Ж. Пампіду.

Экстравагантны будынак у стылі хай-тэк не адразу маральна прынялі, але тым не менш Пампіду стаў адной з візітных картак Парыжа. У музеі сабрана самая вялікая калекцыя

твораў у Еўропе і другая па багацці ў свеце - работы найвялікшых мастакоў: М. Шагала, А. Маціса, М. Дзюшана, Фрыда, В. Кандзінскага, Э. Уорхала і г.д.

На столькі я ахуеў: размаляваць нацыянальнае багацце Францыі. Мяне затрымалі і я трапіў у паліцыю на 13 гадзін у ІЧУ; міла пагутарыў з камісарам-байкерам з клуба "Дзеці Салема" (па адчуваннях) і суперветлівымі радавымі копамі. Я адчуў культурны шок - гэта было прыгожа. Для допыту мне надалі перакладчыка, для зносін па адміністрацыйнай справе і на працягу працоўнага дня мяне адпусцілі з умовай, што ў пазначаны час мне неабходна з'явіцца ў суд на гутарку з пракурорам, які вынесе рашэнне па маёй справе без накіравання ў суд. У прызначаны дзень пракурор зачытаў мне ўсе прадугледжаныя законам наступствы (самае строгае - заключэнне да года), умовы па вызваленні і прызначыў штраф. Да сустрэчы @centrepompidou

Paris, the National Center for the Arts and Culture of Georges Pompidou, in the 4th arrondissement, was designed by the British architect R. Rogers and two Italians, R. Piano and G. Francini, in a competition held by the President of the 5th Republic G. Pompidou.

The center was designed in high-tech style - the extravagant building was not immediately accepted morally. Nevertheless, the Pompidou has become one of the iconic sights of Paris. The museum houses the largest collection of works in Europe and the second richest in the world - works by the greatest contemporary artists such as: M. Chagall, H. Matisse, M. Duchamp, Frida, A. Warhol etc.

And I dared to fucking decorate with paints the national treasure of France. I was detained and spent 13 hours in a police cell...(continued in comments)

<https://citydog.io/post/pampidu-mastak-arysht/>

2023.04

19.11.2022 - 23.04.2023

Руфіна Базлова / Rufina Bazlova

What is the Proper Way to Display a Flag?
Weserburg Museum für moderne Kunst
Teerhof 20, 28199 Bremen, Deutschland

Yael Bartana, Rufina Bazlova, James Casebere, Fernando Sánchez Castillo, Yvon Chabrowski, Stephan Dean, Jan Paul Evers, Shilpa Gupta, Sharon Hayes, Vincent Haynes, Ahmet Ögüt, Julian Röder, Kay Rosen, Dread Scott, Cauleen Smith, Jaune Quick-to-See Smith, Jonas Stahl, and Nasan Tur are Igor Grubić und Maria Kulikovska

Flags are vividly expressive political symbols that are used in many different ways in artistic works. They stand for shared, communal convictions and values, emphasize national sovereignty, mark territorial borders, enclose and exclude. But flags are also used for protest and resistance. They are a fixed element of social conflicts that are fought out on the streets of this world.

The exhibition *What is the Proper Way to Display a Flag?* focuses on international positions from an international context and endeavors, by means of contemporary artistic production, to reflect upon the significance, impact and utilization of flags. The selected works present artistic strategies that use flags as material or as a contentual point of reference; included in the exhibition are space-encompassing installations, painting, photography, and video works.

The focus is on the bringing to light of historical contexts, on currently topical, socially critical statements and counter-images, on contentual reinterpretations of symbols and of signs of domination, but sometimes also on poetical, enigmatic approaches. Questions concerning our various conceptions of identity, nation, and provenance come into view; there is simultaneously a focus on freedom of opinion and the right to demonstrate, on activism, empowerment and respect.

Curated by **Ingo Clauß**

More than forty works by twenty artists may be seen over a total surface of 1,100 m². The exhibition *What is the Proper Way to Display a Flag?* is accompanied by an extensive program of events such as conversations with artists, lectures, a film evening, a series of podcasts, and a performance over several days by Maria Kulikovska.

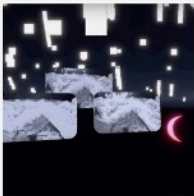
<https://weserburg.de/en/ausstellung/what-is-the-proper-way-to-display-a-flag/>

NACIONALINĖ DAILĖS GALERIJA
RENGINIAI

01.04.2023

Simpoziumas
„Infrastruktūros ir
solidarumai už
posovietinės būklės“

NDG Auditorija
2023.04.01
11.00 - 19.00
Kviesiamas į Nacionalinės dailės galerijos auditorijoje vyksiantį simpoziumą „Infrastruktūros ir solidarumai už posovietinės būklės“.

Альмира Усманова / Almira Ousmanova

simpozium

Infrastruktūros ir solidarumai už posovietinės būklės

Nacionalinė dailės galerija

NDG Auditorija, Konstitucijos pr.22, Vilnius, Lithuania

Kodėl svarbu grįžti prie šiandien drastiškai Ukrainoje naikinamų sovietinių kultūros archyvų, kokią priešpriešą „analoginei diktatūrai“ Baltarusijoje gali sudaryti visuomenės solidarizacija skaitmeninėje erdvėje?

Šį šeštadienį, balandžio 1d., nuo 11 val., kviečiame į Nacionalinės dailės galerijos auditorijoje vyksiantį simpoziumą „Infrastruktūros ir solidarumai už posovietinės būklės“

Simpoziumo metu paskaitas skaitys ukrainiečių rašytojas, kino programų sudarytojas Okexii Kuchanskiy ir filosofė, kultūros ir lyčių lygybės tyrėja, EHU profesorė Almira Ousmanova. Diskusijoje dalyvaus parodoje dalyvaujantys menininkai ir parodos kuratoriai.

Visa programa vyks anglų kalba, dalyvavimas nemokamas. Simpoziumo klausytojai turės galimybę NDG parodą aplankyti nemokamai.

Renginys yra NDG parodos „**Sutrikus tai tampa apčiuopiama. Infrastruktūros ir solidarumai už posovietinės būklės**“ dalis.

Pilna programa: <https://rb.gy/mv1nqr>

Nuotraukos pranešėjo ir EHU.

Simpoziumas „Infrastruktūros ir solidarumai už posovietinės būklės“

Renginyje skaitomose paskaitose ir diskusijose bus aptariamos naujojoje NDG parodoje "Sutrikus tai tampa apčiuopiama. Infrastruktūros ir solidarumai už posovietinės būklės" apmąstomos temos - logistikos, informacinių technologijų (IT) posovietinės infrastruktūros, politinis jų kontekstas ir ateities perspektyvos, plytinčios už posovietinės būklės.

Renginys nemokamas, jis vyks anglų kalba.

PROGRAMA

Balandžio 1 d., šeštadienis

11.00-11.15 val. parodos kuratorių Aleksei Borisionoko ir Antoninos Stebur įžanginis žodis

11.15-12.15 val. Olexii Kuchanskyi paskaita "Apleistos vaizduotės: požiūris į mokslinį kiną už posovietinės būklės"

Ar apleista ateitis gali daryti įtaką dabarties pokyčiams? Paskaitoje Kuchanskyi atsispiria nuo kelių neįgyvendintų Kyjivo mokslinio kino studijos (Kyivnaukfilm) filmų ir aptaria šiuose apleistuose ir primirštuose kūrybiniuose projektuose plytinčius žinių ir estetikos, žvilgsnio ir visuomeniškumo, judančio vaizdo ir jo aplinkos ryšius. Rusijos imperialistinio karo metu vykdomas kultūros archyvų naikinimas skatina ne tik atkreipti dėmesį į tai, kas primiršta, bet ir atnaujinti archyvų reikšmę traumos ir spekuliatyvios istoriografijos temų kontekste. Galbūt apleistos vaizduotės šiandien gali pasirodyti stebėtinai savalaikės ir pasiūlyti naujų perspektyvų karo paveiktos posovietinės būklės laikinumo apmąstymams.

12.15-12.45 val. kavos pertrauka

12.45-14.45 val. diskusija "Kodėl danguje matote tiek daug žvaigždžių?" Dalyvauja: Tekla Aslanishvili, Medina Bazarġali, Anna Engelhardt, "fantastic little splash". Moderuoja: Aleksei Borisionok ir Antonina Stebur

Šios diskusijos pavadinimas - eilutė iš Federico'o García'os Lorca'os eilėraščio, kurį savo kūrinyje pasitelkia parodoje dalyvaujantis ukrainiečių meno kolektyvas fantastic little splash. Kūryboje kolektyvas apmąsto medijų įtaką karui, kinetinių ir kibernetinių ginklų ryšius ir infrastruktūros sutrikdymą kaip pasipriešinimo karui taktiką. Diskusijos dalyviai, atsispirdami nuo parodoje pristatomų kūrinių, diskutuos apie būseną už posovietinės būklės ir ją veikiančią kolonijinę priklausomybę. Pokalbyje dėmesys kreipiamas į įvairias pasipriešinimo invazinėms karinėms infrastruktūroms formas ir naujų solidarumo erdvių bei laiko patirčių kūrimą.

15.00-16.00 val. Almiros Ousmanovos paskaita "Skaitmeninė dauguma prieš analoginę diktatūrą"

2020 m. Baltarusijoje kilusi politinė krizė atskleidė stiprų Baltarusijos visuomenės susiskaldymą. Po dvejų metų archajinio režimo ir politinių permainų siekiančios didžiosios visuomenės dalies atskirtis tapo dar aštresnė. Paskaitoje Ousmanova per "analoginės diktatūros" ir "skaitmeninės daugumos" idėjas aptars ideologinį ir informacinį atotrūkį, atsivėrusį tarp autoritarinio režimo ir pokyčių Baltarusijoje šalininkų. Analoginė diktatūra pasitelkia pasenusias valstybės valdymo technologijas ir ideologinės indoktrinacijos metodus, o jos pagrindine medija lieka "senoji žiniasklaida". Skaitmeninių technologijų ir naujųjų komunikacijos priemonių formuojamai "daugumai" yra būdingi nehierarchiniai bendravimo būdai ir solidarumo infrastruktūrų kūrimas. Kaip tik ši skaitmeninė "dauguma" suvaidino lemiamą vaidmenį Baltarusijos revoliucijos kontekste. Baltarusijos autoritarinio režimo taikoma taktika siekiant išlaikyti savo valdžią yra akivaizdus pavyzdys, kaip "analoginė diktatūra" tampa skaitmeninės demokratijos atsiradimo kliūtimi.

Olexii Kuchanskyi yra nepriklausomas kino programų sudarytojas ir rašytojas, daugiausia besidomintis eksperimentinėmis judančių vaizdų praktikomis, sovietiniu paraavangardiniu kinu, įvietintą geografija ir kritine teorija, apmąstančia gamtos ir kultūros santykius. Jo darbai publikuoti žurnaluose "Prostory", "Your Art", "TransitoryWhite", "Political Critique", "East-European Film Bulletin", "Moscow Art Magazine", "Theory on Demand", "Soniakh Digest" ir kt. Kuchanskyi kuravo filmų programas ir parodas Kyjivo bienalėje, "Perverting The Power Vertical" (PPV) Londone, solidariosios bendruomenės centre "Saulėgraža" Varšuvoje, "Coalmine - Raum Für Fotografie" Vintertūre, Šveicarijoje, ir kt.

Almira Ousmanova - filosofė, kultūros teoretikė ir lyčių lygybės tyrėja. Ji yra Europos humanitarinio universiteto (Vilnius, Lietuva) Socialinių mokslų katedros profesorė ir Vizualinės kultūros ir šiuolaikinio meno tyrimų laboratorijos vadovė. Mokslinių interesų sritys: vizualiųjų studijų genealogija ir metodologija, semiotika, lyčių reprezentacijos kine ir vaizduojamajame mene, menas ir politika. Knygos "Umberto Eco: paradoxes of interpretation" (2000) autorė ir kolektyvinių

leidinių, tokių kaip "Gender and Transgression in Visual Arts" (2007), "Visual (as) Violence" (2008), "Belarusian Format: Invisible Reality" (2008), "Après Simone de Beauvoir: Feminism and Philosophy" (specialus žurnalo *Topos* numeris, 2010), "TechnoLogos: the social effects of bio- and information technologies" (su Tatyana Shchytsova, "Topos", 2014), "E-Effect: Digital Turn in Social Sciences and Humanities" (su Galina Orlova, "Topos", 2017), "Roland Barthes's Time" (su Veronika Furs, "Topos", 2019) ir kt., redaktorė.

Tekla Aslanishvili - menininkė, režisierė ir eseistė, gyvenanti Berlyne ir Tbilisyje. Jos kūriniai atsiduria infrastruktūros projektavimo, istorijos ir geopolitikos sankirtoje. Teklos filmai rodyti ir eksponuoti Tbilisio tarptautiniame kino festivalyje, videomeno festivalyje "Loop" Barselonoje, Singapūro NTU Šiuolaikinio meno centre, Tbilisio architektūros bienalėje, "Neue Berlin Kunstverein" Berlyne, 14-oje Baltijos trienalėje Vilniuje, Oberhauzeno trumpametražių filmų festivalyje, Miunsterio kunsthalle, "Videonale 18" Bonoje. Menininkė yra 2021 m. "Ars-Viva Art Prize" nominantė ir 2020 m. Hano Nefkenso fondo "Fundació Antoni Tàpies" videomeno produkcijos apdovanojimo laureatė.

Medina Bazarğali yra kazachų kilmės, gimusi nepriklausomame Kazachstane, šiuolaikinio tarpdisciplininio meno kūrėja, feministinės ir *queer* politikos aktyvistė, stepių kibernetinė karė, programuotoja, tyrėja. Jos darbai apima dekolonizacijos, feminizmo ir politinio aktyvizmo sritis, ji eksperimentuoja su papildytąja realybe, videomenu, 3D grafika, instaliacijomis, interneto svetainių kūrimu, kompiuterine rega ir neuroniniais tinklais. Kurdama menininkė įsitraukia į ironiškų ir hiperbolizuotų politinių realybių paieškos procesą, kur internetas, naujos algoritminės superstruktūros ir (po)totalitariniai režimai kartu sukasi globalizacijos verpete, kur sovietinis sąstingis, skaitmeninė revoliucija ir nacionalinės tapatybės atgimimas atsiduria šalia vienas kito, kaip prekybos centre "trys už vieno kainą" parduodami produktai. Savo darbais ir tyrimais Medina tikisi rasti tvarų svyravimo tarp šių polių dažnį.

Anna Engelhardt - tyrimais pagrįsto medijų meno kūrėjos ir rašytojos slapyvardis. Per dekolonijinę prizmę ji nagrinėja posovietinę kibernetinę erdvę, o svarbiausias jos tikslas - suardyti Rusijos imperializmą. Tyrimus menininkė atlieka naudodama įvairias medijas, įskaitant vaizdo įrašus, programinę įrangą ir techninės įrangos sąsajas. Taip pat skaito paskaitas ir publikuoja tekstus, siekdama skaitmeninius konfliktus įtraukti į platesnį kolonijinį kontekstą. Jos darbai ir veikla pristatyti "transmediale" festivalyje, Venecijos architektūros bienalėje, "Ars Electronica", žurnaluose "Digital War" ir "Funambulist" bei Kyjivo bienalėje.

Kolektyvą **fantastic little splash** sudaro žurnalistė, menininkė Lera Malchenko ir menininkas, režisierius Oleksandras Hantsas. Kolektyvas derina meno praktiką su medijų studijomis, domisi utopijomis ir distopijomis, kolektyvine vaizduote ir jos įkūnijimais, projekcijomis, iliuzijomis ir neuztikrintumu. 2016 m. susibūrusios grupės projektai eksponuoti "transmediale", "post.MoMA", "Plokta TV", "Ars Electronica", Bazelio meno mugėje "Liste", "Construction festival VI x CYNART", KISFF, MUHI, "Docudays" ir kt. 2022 m. dalyvavo "transmediale x Pro Helvetia" rezidencijoje. Menininkai gyvena ir dirba Ukrainoje.

Renginyje bus filmuojama ir fotografuojama.

Projektą finansuoja Lietuvos kultūros taryba.

Partneris Europos humanitarinis universitetas (EHU)

Rėmėjai: Goethe's institutas*, Europos sąjungos programa "Kūrybiška Europa", Exterus, Fundermax, Hostingr,

* Projektas yra dalis plataus priemonių paketo, kuriam finansavimą skiria Vokietijos užsienio reikalų ministerija iš papildomų 2022 m. biudžeto lėšų Rusijos karo prieš Ukrainą padariniams sušvelninti.

Iliustracija: fantastic little splash kūrinio "taip pat žiūrėkite: suglaudintų vaizdų ir jausmų rinkinys" (2023) vaizdas

www.ndg.lt/renginiai/konferencijos/simpoziumas-„infrastruktūros-ir-solidarumai-už-posovietinės-būklės“.aspx?fbclid=IwAR2X-zsvsRW3Tt1h1eQ6UJcD76n8YwA6RcgmHbWuNQ9pDHDv6Nh3O1qn2KM

05.04. - 05.05.2023

Анастасія Рыдлеўская / Anastasia Rydlevskaya

I take my anger with me

Lawendowa 8

Lawendowa 8, Gdansk, Poland

Środa przed czwARTeczką / I take my anger with me

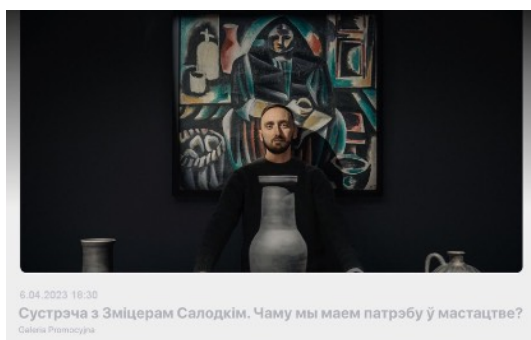
Exhibition "I take my anger with me" will show the newest art objects by Anastasia Rydlevskaya, mostly created just in march 2023

The art objects talk about the wide range of uncomfortable emotions that people find within themselves and try to hide from anyone to see even from their own selves.

Most of us are made to believe that "bad" emotions have no place in our world, one burst of anger in public may define us forever and put us in a cast of perception in the eyes of the Others, but what if these negative sparks are just natural reactions of living breathing humans to every horrifying, scary or unjust thing that this world is making us live through? What if we accept our darkness instead of hiding it?

Turning your face to your inner anger and accepting it fully is a hard and beautiful thing

<https://www.facebook.com/events/1182165545794123/?ref=newsfeed>

06.04.2023

Зміцер Салодкі / Dmitrij Sołodki

wykład

Dmitrij Sołodki. Po co nam sztuka? /

Зміцер Салодкі. Чаму мы маем патрэбу ў мастацтве?

Galeria Promocyjna

Rynek Starego Miasta 2, Warsaw, Poland

У XXI стагоддзі стала відавочна, што культуролагам і мастацтвазнаўцам давядзецца звярнуцца да адкрыццяў у галіне фізіялогіі, псіхалогіі, сацыялогіі, каб адказаць на самыя элементарныя пытанні, якія тычацца месца мастацтва ў жыцці чалавека: што робіць мастацтва такім прывабным? што бясконца выклікае нашу цікавасць да яго? чаму ніводнае грамадства немагчымы без унікальнай культуры? якія фундаментальныя запатрабаванні задавальняе мастацтва? чаму чалавек абраў яго адным са спосабаў дасягнення неўміручасці?

6 красавіка ў 18:30 у галерэі Promocyjna (Rynek Starego Miasta 2) вядучы навуковы супрацоўнік Нацыянальнага мастацкага музея Рэспублікі Беларусь, куратар Зміцер Салодкі адкажа на гэтыя і многія іншыя пытанні ў аўтарскай лекцыі "Чаму мы маем патрэбу ў мастацтве?"

Зміцер Салодкі - Вядучы навуковы супрацоўнік Нацыянальнага мастацкага музея Рэспублікі Беларусь (2009 – 2023). Музейны педагог. Распрацоўнік музейна-адукацыйных праграм. Куратар выставачных праектаў «Чырвоны – код нацыі. Сакральнасць. Эстэтыка. Улада», «Чаму Ты Мяне пакінуў?», «Жаночы Род» у Нацыянальным мастацкім музеі (Беларусь)

У межах праекта SDK:razam_супольна пад кіраўніцтвам **Вольгі Мжэльскай**

<https://fb.me/e/Hr80hG8Z>

Svetimšalio žvilgsnis į Vilnių

2023 04 07 - 06 11

Konstantin Kostjuk. Vilnius, 1989
Lietuvos fotomenininkų sąjunga

Maloniai kviečiame Jus į parodos atidarymą
2023 m. balandžio 7 d., penktadienį, 18 val.
Nacionalinėje dailės galerijoje (Konstitucijos pr. 22,
Vilnius). Spaudos konferencija vyks balandžio 7 d.,
penktadienį, 11 val. galerijos auditorijoje.

Kuratoriai: Andrei Antonau, Kęstutis Kuzinas, Laima Laužkaitė, Valentyn Odnovin
Parodos architektas Mindaugas Reklaitis
Dizainerė Laura Grigaliūnaitė

Organizatoriai: Nacionalinė dailės galerija, ŠMC, Lietuvos Respublikos Vaiduvės Ansamblis, EXTERUS, Fundermax, Vilnius 700, JCDecaux

Partneriai: Oostbelgien, MUSEUM ARCHISEEN, MOKSOP, Vilniaus Dailės Taryba, Nacionalinis M. K. Čiurlionis Biuras, Lietuvos Fotomenininkų Sąjunga

Informacija:
tel. +370 5 212 2997
www.lndm.lt, www.ndg.lt

Darbo laikas: II, III, V, VI 11.00–19.00, IV 12.00–20.00, VII 11.00–17.00.
Valstybinių švenčių išvakarėse dirba viena valanda trumpiau. Nedirba
pirmadieniais ir valstybinių švenčių dienomis

07.04. - 06.11.2023

Group «Province» / «Правінцыя»:
**Сяргей Кажамякін, Галіна Маскалёва,
Уладзімір Шахлёвіч, Уладзімір Парфянок /
Siarhei Kazhamyakin, Galina Moskaleva,
Uladzimir Shakhlevich, Uladzimir Parfyanok**

**National Gallery of Art
Svetimšalio žvilgsnis į Vilnių /
Outsiders's Look on Vilnius**
Konstitucijos pr.22, LT-08105 Vilnius, Lithuania

Piešti Vilniaus užsienio menininkai nevažiavo beveik šešis šimtus metų. Kol į kitų išnykusių imperijų sostines, pavyzdžiui, Romą, traukė minios svetimšalių dailininkų, Vilniaus nepiešė, išskyrus vieną kitą išimtį, net ir vietiniai, atradę miesto grožį tik XIX amžiuje. Prireikė geopolitinės tragedijos, Pirmojo pasaulinio karo ir miesto okupacijos, kai 1915 m. Vilnių pradėjo intensyviai stebėti, tirti, piešti ir tapyti keliolika svetimšalių menininkų, kaizerinės Vokietijos kariuomenės

propagandininkų. Šiems dailininkams, karo turistams, Vilnius buvo egzotiškas atradimas: skurdus ir gražus miestas, išsiskiriantis keistais, įdėmaus žvilgsnio vertais gyventojais. Procesas truko trejus metus, jis paliko mums didelį kokybiškų meninių artefaktų - tapybos, grafikos ir fotografijos - rinkinį.

Tai, kad Lietuva ir Vilnius buvo tarp agresyvių didžiųjų valstybių, Vokietijos Reicho ir Sovietų Rusijos, lėmė, kad antrą svetimšalių dailininkų atsiradimo mieste bangą suformavo dar viena globali katastrofa - Antrasis pasaulinis karas. Paradoksalu, bet ir šį kartą Vilnius, vakarietiškas ir paslaptingas Sovietų Sąjungos svetimkūnis, iš Rytų atvykusiems dailininkams tapo egzotika. Sovietų okupuotas Vilnius ypač viliojo fotomenininkus - 1970-1980 m. Lietuvos fotografija buvo sovietinės fotografijos avangarde ir sulaukė įvairių respublikų profesionalų susidomėjimo. Susitikti su Antanu Sutkumi, Vitu Luckumi ir kitais meistrais atvykdavo daug fotografų iš įvairių šių šalių miestų, savo kelionių metu fiksavusių Vilniaus kasdienybę - netikėti šių stebėjimų rezultatai yra akivaizdžios svetimšalio žvilgsnio iliustracijos.

Trečią užsienio menininkų bangą išjudino, kaip ir anksčiau, geopolitinis lūžis. Nauja buvo tai, kad 1990 m. kovo 11 d. lūžis vedė šiuolaikybės link. Nepriklausomoje Lietuvoje atsiradusi nauja institucija, Šiuolaikinio meno centras (ŠMC), pakeitė ir svetimšalių menininkų Vilniaus stebėjimo taktikas. Keitėsi ir paties "pamatymo" fokusas - ŠMC į Vilnių kurti pakviestų menininkų fotografijose, vaizdo filmuose, įvairiose akcijose miestas parodomas, pasitelkiant ne tik svetimo žvilgsnio, bet ir meninio tyrimo filtrą. Pereinamuoju laikotarpiu, nuo 1990 m. iki laipsniškos integracijos į Europos Sąjungą, užsienio menininkų pamatyto Vilniaus kūrinių kolekcija yra dar vienas įdomus pasakojimas sąlygiškai trumpoje, bet dar nepasibaigusioje istorijoje apie svetimšalius ir jų žvilgsnius į Vilnių.

Kuratoriai: Andrei Antonau, Kęstutis Kuizinas, Laima Laučkaitė, Valentyn Odnoviun

Menininkai: Pawel Althamer, Pierre Bismuth & Johnatan Monk, Daniel Bozhkov, Walter Buhe, menininkų kolektyvas "Chim ↑ Pom", Alfred Holler, Konstantin Kostjuk, David Mabb, Flávia Muller Medeiros, Ivan Medvedev, grupė "Provincija", Juri Rupin, Barbara Visser, Mirjam Wirz, Vita Zaman, Magnus Zeller, Edwin Zwakman

Parodos architektas: Mindaugas Reklaitis

Dizainerė: Laura Grigaliūnaitė

Koordinatoriai: Eglė Mikalajūnė, Ernestas Parulskis, Gabrielė Radzevičiūtė

Organizatoriai: Lietuvos nacionalinis dailės muziejus, Nacionalinė dailės galerija, Šiuolaikinio meno centras

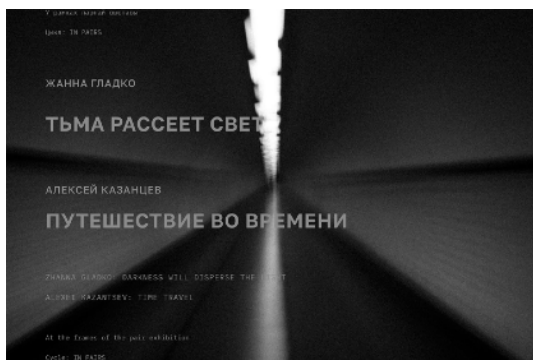
Partneriai: Vokiečiųkalbių bendruomenė Belgijoje, Ašerslebno muziejus, Charkivo fotografijos mokyklos muziejus, Vilniaus Gaono žydų istorijos muziejus, Nacionalinis M. K. Čiurlionio dailės muziejus, Lietuvos fotomenininkų sąjunga

Rėmėjai: Lietuvos vyriausybės respublikos kanceliarija, Exterus, Fundermax

Informacinis rėmėjas: Vilnius 700 metų jaunas, JCDecaux

[http://www.ndg.lt/exhibitions/present/outsiders's-look-on-vilnius.aspx?](http://www.ndg.lt/exhibitions/present/outsiders's-look-on-vilnius.aspx?fbclid=IwAR1xb4Upmko8HwWRWNac0IN-WRS3pIXa8kAU6i_YYxiO9O2LJ8xfc-Xs_2A)

[fbclid=IwAR1xb4Upmko8HwWRWNac0IN-WRS3pIXa8kAU6i_YYxiO9O2LJ8xfc-Xs_2A](http://www.ndg.lt/exhibitions/present/outsiders's-look-on-vilnius.aspx?fbclid=IwAR1xb4Upmko8HwWRWNac0IN-WRS3pIXa8kAU6i_YYxiO9O2LJ8xfc-Xs_2A)

07.04.2023

Жана Гладко, Алексей Казанцаў,
куратарка **Лізавета Міхальчук /**
Zhanna Gladko, Aleksei Kazantsev,
curator **Lizaveta Mikhalchuk**

Online exhibition

ZHANNA GLADKO: DARKNESS WILL DISPERSE THE LIGHT

ALEXEI KAZANTSEV: TIME TRAVEL

IN PAIRS cycle

KX GALLERY – digital gallery from Brest

Эта выставка подобна медиумическому шару, из мрачной глубины которого всплывают смутные, фрагментарные, неуловимые видения – то ли воспоминания о прошлом, то ли образы будущего, то ли фрагменты «иной» реальности.

Мы становимся невольными свидетелями не предназначенных для наших глаз событий, чей смысл ускользает от нас. Эта неоднозначность тревожит и будоражит, реальность мерцает в этих изображениях, проявляясь и исчезая, оставляя нас в недоумении, заставляя сомневаться в своей способности описать и оценить происходящее, «считать» сценарий и реконструировать контекст.

Художники выступают здесь в роли медиумов, всматривающихся в эти призрачные образы. Они фиксируют и транслируют видения иных миров, «снимают» их с поверхности медиумического шара. При этом они не дают им однозначной трактовки, но позволяют нам самим рассмотреть их, погрузившись в глубину, пронизанную ощутимыми и волнующими смыслами.

И Казанцев, и Гладко в проектах, представленных на этой выставке, работают с апроприированным визуальным материалом. Таким образом мы сталкиваемся с удвоением предполагаемой проектом парности – на одном уровне, происходит диалог между художниками и исходными изображениями/их авторами, на другом – непосредственно диалог авторов IN PAIRS.

В основе «Путешествий во времени» Алексея Казанцева – снимки из семейного архива художника, а также его собственные фотографии, которые он форматирует и увеличивает, концентрируя своё и наше внимание на незначительных (изначально) деталях. То, что мы не рассмотрели раньше, то, что было неважным, вторичным, то, что забылось и затерялось среди других объектов и воспоминаний о них – проявляется в этих фотографиях, как рябь на воде. И каждый незначительный фрагмент некоего, неизвестного, оставшегося для нас за скобками главного сюжета, с участием некогда главных героев, сам становится отправной точкой для нового визуального путешествия.

В проекте Жанны Гладко «Тьма рассеет свет», мы имеем дело с короткими видео, которые художнице присылает ее отец, документирующий свои будни. Художница показывает их фактически неизменными. Как и в целом ряде своих предыдущих проектов, Гладко делает нас свидетелями своего диалога с отцом – их взаимоотношения становятся в её работах источником множества смыслов. Она демонстрирует нам фрагменты своей личной истории, детали которой не могут быть нам известны. Казалось бы, будучи включенными в чужую личную коммуникацию, мы могли бы почувствовать себя неловко. Однако же отсутствие контекстуальных привязок приводит к тому, что изображение, которое создавалось отцом художницы как «документ», фиксирующий определенный момент в рамках вполне определенной реальности, как личное послание дочери оказывается – увиденное и вновь-представленное художницей – совсем не те тем, чем ему предполагалось быть. Вместе, в этот момент, мы выходим на уровень универсального диалога. Истории приобретают объем и глубину, тёмное второе дно, откуда на поверхность поднимаются волны, будоражащие нашу память и наше (под)сознание.

<https://spacekx.com/GLADKO-KAZANTSEV>

09.04.2023

Алена Давидович / Alena Davidovich

SKOR Kòrsou's project

Avantia Damberg & Alena Davidovich

Seru Papaya Stairs

Curaçao, Виллемстад

CURAÇAO CONTEMPORARY ART in public space

SKOR Kòrsou stands for **Stichting Kunst in de Openbare Ruimte Kòrsou**, an abbreviation in the Dutch language for **Foundation Art in Public Spaces Kòrsou**. The word 'skor' in Papiamentu also means to score. The name of Curaçao in Papiamentu is Kòrsou. To have Curaçao score with art in public spaces: SKOR Kòrsou

<https://www.skorkorsou.com/>

11.04.2023

Вольга Архіпава / Wolga Arhipawa

Wolga Arhipawa

wykład / лекцыя

Абстракцыянізм у мастацтве Беларусі
klub "I-DZIE-JA"

My

Fredry 5/3a, Poznan, Poland

Запрашаем на чарговую сустрэчу. Будзьма размаўляць пра тое, як абстракцыя з'явілася на Беларусі і як развівалася у XX стагоддзі

Організатары мерапрыяття: **Wolha Arhipawa** и **I-DZIE-JA**

Przypominamy, że na naszej przestrzeni odbywa się dużo spotkań i wykładów na których rozpowiadamy o kulturze Białorusi, białoruskich artystach i artystkach. We wtorek mieliśmy kolejny wykład @volhaarhipawa o abstrakcjonizmie w sztuce.

Oglądając nasze relacje na Instagram będziesz zawsze wiedział kiedy mamy ciekawe imprezy. A śledzić bieżące wydarzenia można na stronach @i_dzie_ja i @kut_fundacja .

11.04.2023

Аляксандр Адамаў / Alexander Adamov

We/they

Warszawa

We/they

flagpole holder, silicone

2023

<https://aaadamov.com/object>

13.04.2023

Вольга Маслоўская / Volha Maslouskaya

Open Studio

HALLE 14 - Zentrum für zeitgenössische Kunst

Spinnereistraße 7, Leipzig, Germany

Our current artist in residence @volha_maslouskaya gives an insight into her artistic work in Belarus, her plans in Leipzig and what she does in her free time.

On Thursday, April 13, 2023 at 7 pm Vohla will host an Open Studio. If you want to know more about the situation for artists in Belarus, come by.

Die Künstlerin Volha Maslouskaya lotet in ihrer multidisziplinären Praxis immer wieder die Grenzen zwischen privatem und öffentlichem Raum aus - vor dem Hintergrund der politischen Geschehnisse in ihrer Heimat Belarus. Darüberhinaus arbeitet sie als Performerin solo und seit den 1990er Jahren mit Raman Tratsiuk in der Kunstgruppe Bergamot zusammen. In ihren Aktionen, die teilweise in körperlich gewalttätigen Auseinandersetzungen gipfeln, verhandeln sie Mechanismen von Macht und Kontrolle oder Themen wie Kommunikation, Gewalt, Ausgrenzung und Marginalisierung.

Als Kuratorin ermöglicht Maslouskaya mit einfachsten Mitteln Ausstellungen in ihrem Schuppen „The shed“, der einer der letzten unabhängigen Ausstellungsorte und zugleich ein einzigartiges Phänomen im belarussischen Kulturraum ist. Abgesehen von den präsentierten einzigartigen Kunstprojekten von Künstler:innen aus dem ganzen Land, passt der Schuppen als Phänomen zur globalen westlichen Kritik an Kunstinstitutionen, dem Verlust der Autonomie und der Rolle von Künstler:innen im Kontext der neoliberalen Wirtschaft.

EN In her multidisciplinary practice artist Volha Maslouskaya explores the boundaries between private and public space - against the backdrop of the political political events in her home country of Belarus. As a performer, she has been working solo and with Raman Tratsiuk in the Bergamot group since the 1990s. In their performances, which sometimes culminate in physically violent confrontations, they negotiate mechanisms of power and control or themes such as communication, violence and marginalization.

As a curator, Maslouskaya holds, with the simplest means exhibitions in her “shed”, which is one of the last independent exhibition spaces and at the same time a unique phenomenon in the Belarusian cultural space. Apart from the unique art projects set up by artists from all over the country, the *shed* as a phenomenon fits the Western criticism of art institutions, the loss of autonomy within the field and the artist’s role in the context of neoliberal economy.

<https://www.halle14.org/studioprogramm/residenzen#c10383>

14.04. - 14.07.2023

Юра Шуст / Jura Shust

Načúvanie vodopádom slnka / Listening to the waterfalls of the sun

tranzit.sk

Beskydská 12, Bratislava, Slovensko

Načúvanie vodopádov slnka * Listening to the waterfalls of the sun
Happy to be part of this consonant exhibition curated by Flóra Gadó at tranzit.sk in Bratislava.
Opening is on this Friday, 14 April 6 pm

NAČÚVANIE VODOPÁDOM SLNKA*

Výstava v tranzit sk

Umelkyne/umelci: **Eglè Budvytytè, Kasha Potrohosh, Viktória Revická, Jura Shust, Ádám Ulbert, Alicja Wysocka**

Kurátorka: **Flóra Gadó**

Grafický dizajn: **Bálint Jákob**

Performance na otvorení: **Viktória Revická: Fermentation Motion, 2023**

Výstava je inšpirovaná aktuálnym záujmom o spirituálne vnímanie sveta a obrodou starodávneho poznania v rámci súčasného umenia. V časoch kríz je pochopiteľné, že sa umelci a umelkyne obracajú k neraz skrytým príbehom a nevedeckým prístupom, ktoré ľuďom v minulosti pomáhali prekonávať ťažkosti a ktoré dnes stoja za prehodnotenie. Kladú si otázky: „Čo sa môžeme naučiť z minulých systémov viery a spôsobov myslenia? Ako sa môžeme vrátiť k folklórnym tradíciám bez toho, aby sme opakovali rétoriku krajne pravicových nacionalistov? Ako môžeme tvoriť odolnejšie komunity a v rámci nich nové rituály, ktoré by tvarovali prítomnosť a budúcnosť, v ktorej sa dá žiť?“

Výstava skúma ekologické krízy našej súčasnosti zo špecifického uhla: navracia nás do čias, keď mali ľudia s prírodou odlišný, holistickejší vzťah. Vo vystavených dielach umelcov a umelkýň zo širšieho okruhu Východoeurópskeho regiónu rezonujú odkazy k predošlým magickým rituálom, folklórnym tradíciám a otázkam, súvisiacim s liečením a etno-medicínou. Aj keď umelci a umelkyne čerpajú z minulosti, neostávajú v nej „zaseknutí“; veria, že ak sa znovu ponoríme do starovekých systémov viery, môžeme byť schopní nájsť rôznorodé stratégie prežitia, ktoré môžu byť nápomocné aj v súčasnosti. Umelci a umelkyne často vychádzajú z určitého historického momentu, no jednotlivé príbehy menia a vytvárajú svoje vlastné, alternované verzie: rozprávania príbehov a špekulatívna fikcia sa javia ako účinné nástroje a užitočné stratégie v rámci predstavovania si možných budúcností. Výstava tak nie je lineárne chronologická, skôr nasleduje fragmentárne epizódy z minulosti a vízie živej budúcnosti, ktoré sú v dielach vyzdvihované. Siahajú od pohyblivého obrazu cez multimediálne inštalácie, až po performatívne udalosti.

Názov výstavy je pozmenenou citáciou z básne „Dogfish“ americkej autorky Mary Oliver.

Performance na otvorení: Viktória Revická: Fermentation Motion, 2023

Účinkujúci: Viktória Revická, Nela Rusková, Kristián Šmelko

Na otvorení výstavy budú môcť diváci vidieť adaptáciu predošlej video-performance autorky Viktórie Revickej s názvom Fermentation Motion, ktorú pretransformuje do živej udalosti. Bude prebiehať paralelne s vernisážou výstavy, ako pretrvávajúca performance, ktorá prenesie proces fermentácie do telesných pohybov.

Flóra Gadó je kurátorka, bádatel'ka a kritička, ktorá pôsobí v Budapešti. Od roku 2018 pracuje ako kurátorka v Budapest Gallery. Jej aktuálne pole záujmu sa v súčasnosti koncentruje okolo politiky a poetík starostlivosti, a jej pozornosť sa sústreďuje na umelecké praxe, ktoré reflektujú, ako sa za uplynulé dekády zmenil obraz starostlivosti, vrátane starostlivosti o seba, o iných a o naše prostredie.

Nadácia ERSTE je hlavným partnerom iniciatívy tranzit.

Z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

Projekt je realizovaný s podporou Poľského inštitútu v Bratislave.

Mediálni partneri: Artalk.sk, Flash Art CZ & SK, Kapitál, GoOut.net

<https://sk.tranzit.org/.../2023.../nacuvanie-vodopadom-slnka>

<https://sk.tranzit.org/sk/vystava/0/2023-04-14/nacuvanie-vodopadom-slnka>

18.04.2023

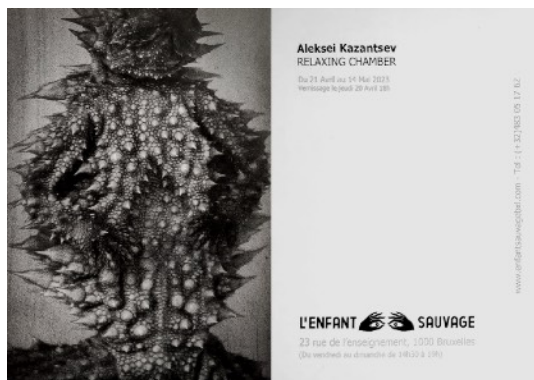
Сямён Маталянец / Semyon Motolyanets

Семен Мотолянец- artisttalkПаразита
НИИ Паразит
ул. Рентгена, 4, Санкт-Петербург

Почему он видится людям, когда моются в душе с мылом, почему о нем вспоминают, когда садятся на стул, когда Паразит добрый, а когда злой. Приходите на встречу с одним из самых ярких и влияющих художников СПб, России и мира, неформальным лидером арт-объединения Parazit Семёном Мотолянцем, где он разъяснит, развенчает и умножит мифы о себе - то есть расскажет всю правду.

Это первая в 23 году ласточка регулярной программы персональных встреч с художниками объединения Parazit - отличная возможность познакомиться с нами поближе, а заодно посмотреть выставки в нашем пространстве на Рентгена

<https://www.facebook.com/parazitgroup>

20.04.2023

Аляксей Казанцаў / Aleksei Kazantsev

Aleksei Kazantsev
Relaxing Chamber
L'Enfant Sauvage
Rue de l'Enseignement 23, 1000 Bruxelles

Aleksei Kazantsev
RELAXING CHAMBER
with sound by Piotr Tolmachov / Пётр Талмачоў

Relaxing Chamber is a continuously developing series of photographs that revolves around one common theme: the idea of consciousness in humans and animals. The images are motifs of human faces and animal forms, often not immediately recognisable. There are claws and tentacles, thrusting out, stiffened, at rest. And there are people, surrounded by a black void, some seemingly asleep, some in an ecstatic trance, others in contemplation. The project circles around the human psyche and concerns the archetypal symbolism of animals in collective unconscious memory, altered states of consciousness in trance and hypnosis, and related phenomena such as feelings of euphoria, isolation and dissociation in everyday life.

'Relaxing Chamber' (entomological term) is a container which has a very high humidity. When insects are dead long before pinning, rigor mortis develops, often resulting in body distortion. In such cases, a "relaxing chamber" is used to make them flexible.

Aleksei Kazantsev (Slutsk, Belarus, 1975) is a visual artist working in the medium of photography. Lives and works in Antwerp, Belgium. He studied photography at the Royal Academy of Fine Arts Antwerp. His work intuitively and narratively stems from the visual heritage of archetypal images, as well as our collective unconscious memory, symbolism, hypnotic states, trance, liminal states of mind. The artist looks for a twist in reality. Using altered perspectives and distorted vision, he moves you to feel disorientation and to recognize the uncanny.

Exhibited in various galleries across Europe: Belgium (Pulsar, LWM18, National 55, Archiraar Gallery, Liège Photobook Festival, L'image sans nom, PAK-Gistel, Psychiatric Center Sint-Amandus); UK (pic.london festival, The Minorities Galleries); Poland (Arsenal Gallery, Fundacia Villa Sokrates, Gray Mandorla Studio).

<http://www.akapic.com/>

(Book recently published by dienacht)

20.04. - 04.05.2023

Паліна Рачкоўская / Palina Rachkouskaya

Паліна Рачкоўская
Я губляю свае карані
CreateCulture Space
Karmelity g. 5, Vilnius

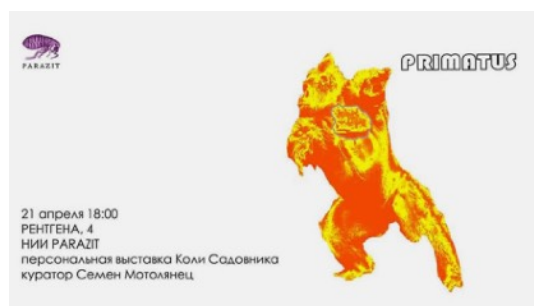
Пераезд у іншую краіну, будзь ён добраахвотным альбо не, кожным чалавекам пражываецца па-рознаму.

Хтосьці адчувае эйфарыю і хутка адаптуецца да новых умоў, а хтосьці адчувае разгубленасць, фрустрацыю і праходзіць праз крызіс ідэнтычнасці.

Выстаўка адлюстроўвае асабісты погляд і вопыт пражывання эмігранцкай дэпрэсіі аўтаркай.

Прадстаўленыя працы адлюстроўваюць спробу пераўтварыць боль у нешта іншае і знайсці візуальную мову для шырокага дыяпазону эмоцый, выкліканых вопытам пераезду і сітуацыяй у свеце ў цэлым.

Галоўная мэта – падзяліць эмоцыі з людзьмі, якія знаходзяцца ў падобнай сітуацыі і падтрымаць іх праз творчасць.

21.04.2023

куратар **Сямён Маталянец / Semyon Motolyanets**

Коля Садовник
Primatus
НИИ Паразит
улица Рентгена 4, Санкт-Петербург, Россия

21 апреля, 18.00 в пространстве НИИ PARAZIT открывается персональная выставка **Коли Садовника "Primatus"**, куратор **Семен Мотолянец**.

"Всегда рассматривая живопись зритель упивается статикой и контролем над произведением. Живописный слой стабильно неподвижный представляется зрителем безопасным местом для эстетического наслаждения рассматривая сантиметр за сантиметром, наслаждаясь поверхностью и гармоническим сочетанием цветовых пятен произведения. За это живопись чаще всего и относят к консервативной части искусства, отсюда исходит вечное желание видеть живопись некоторым архаизмом. Коле Садовнику удастся создать ситуацию, когда живопись ведет себя разнузданно и дико, где ее стихия не позволяет зрителю остаться в спокойствии. Потоки краски, мазки размером с фигуру взрослого человека, первородность цвета до его смешения на палитре, треснувшая оболочка формы и брызги цветонесущего содержания, масштабы цветовой поверхности способные поглотить наблюдателя стихией цвета и энергии - создают новое измерение и новую возможность для получения опыта общения с визуальным искусством. Зритель должен стать серфингистом и оседлать волну, но не морскую а волну цветовую, большую волну с гребнем, которую порой приходится ждать. В определённой ситуации проект Садовника это тотальная живопись. Но перед нами не совсем «живопись действия», сам автор дает названия сюжетного толка. Желание внести в произведение немного ироничного измерения чувствуется только в названиях, но еще чуть чуть и эти названия оторвутся от произведений и иронию напрочь вымоет из искусства этого художника. На пути к новому подходу живописной свободы разрезая волны Садовник поливает, жжет, разбрызгивает, растирает, действует с краской в загадочной манере, оставляя поле для скрытого понимания подлинной движущей силы для создания такого рода искусства, силы, вероятно приходящей из глубины архетипического пласта и действующей фактически примативно».

Семен Мотолянец

*primatus - от лат. первенство, преобладающее значение, господство.

<https://www.facebook.com/events/973704860477351?ref=newsfeed>

22.04. - 23.04.2023

Руфіна Базлова, Сафія Токар / Rufina Bazlova, Sofia Tocar

#FRAMEDINBELARUS

Socialinio meno dirbtuvės / Social art workshop

Nacionalinė dailės galerija

Konstitucijos pr. 22, Vilnius

Grupės Stitchit vedamos socialinio meno dirbtuvės Balandžio 22 d. 13 val. ir balandžio 23 d. 13 val.

#FramedinBelarus kūrybinės dirbtuvės yra skirtos visiems, kurie nori pareikšti solidarumą su Baltarusijos politiniais kalniais, domisi tradiciniu siuvinėjimu ir nori prisidėti prie politinei rezistencijai dedikuoto socialinio meno projekto.

Projektu #FramedinBelarus siekiama įamžinti kiekvieną neteisingai nuteistą Baltarusijos pilietį, pasitelkiant tradicinę Baltarusijos siuvinėjimo techniką raudonu siūlu ant balto fono. Šiame (tarp)tautiniame meno projekte pasitelkiant liaudišką ornamentiką kuriami nuteistų žmonių portretai ir tokiu būdu pažymimas svarbus Baltarusijos istorijos laikotarpis.

Siuvinėjimas - tai medityvi patirtis, kuriai reikia skirti laiko. Ji leidžia susikoncentruoti ir apmąstyti konkretaus nuteistojo mintis ir jausmus. Kurdami politinių kalinių siuvinėtus portretus, aukojame savo laiką tam, kad pagerbtume neteisingai iškalintųjų atimtą laiką.

Galutinė viso tęstinio projekto forma bus kolektyvinis skiautynys, į kurį bus įsiūti visi išsiuvinėti portretai. Tai – materialią formą įgavęs simbolis, kuriame sujungiami politiniai įvykiai ir žmonių likimai. Siuvinėti darbai bus rodomi parodose įvairiose meno galerijose ir muziejuose, juos planuojama eksponuoti taip pat „Artifex“ galerijoje Vilniuje.

Dirbtuvių metu sužinosite daugiau apie patį projektą ir susipažinsite su darbais, kuriuos sukūrė ankstesnių dirbtuvių dalyviai įvairiose šalyse. Mokysime siuvinėti kryželiu, taip pati siuvinėti pagal nubraižytas schemas. Į dirbtuves galite ateiti, net jei niekad nesate susidūrę su siuvinėjimu – padėsime jums kiekviename žingsnyje.

Prisijungdami prie šios iniciatyvos, prisidėsite prie problemos matomumo didinimo skleidžiant žinias apie neteisybę, kurią šiuo metu patiria Baltarusijos piliečiai.

Stitchit yra inovatyvaus meno grupė, kurią 2021 m. sukūrė iš Baltarusijos kilusi menininkė Rufina Bazlova ir su Centrinės ir Rytų Europos meno ir kino projektais dirbanti kuratorė Sofia Tocar. Stitchit tikslas yra naudoti tradicines siuvinėjimo technikas kaip įrankį rezistencijai ir diskusijoms degančiais socio-politininiais klausimais. Pasitelkdamas bendradarbiavimo strategiją, Stitchit įtraukia įvairias bendruomenes ir individus į kūrybinį procesą, tokiu būdu kvestionuoja apibrėžtos autorystės dogmą ir suteikia platformą balsams, kurie dažnai išstumiami iš dominuojančio meninio diskurso. Šiuo metu abi Stitchit narės gyvena Prahoje.

Dirbtuvės skirtos suaugusiems ir jaunimui nuo 16 m.

Renginys vyks anglų kalba, galimi komentarai lietuvių, baltarusių ir rusų kalbomis.

Renginio trukmė – 3 val., dalyvavimas nemokamas.

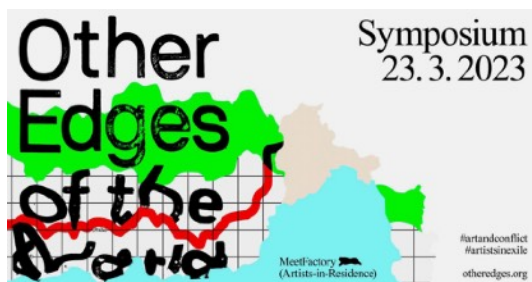
Registracija: <https://forms.office.com/e/zRR7GE1qjW>

Daugiau informacijos apie projektą #FramedinBelarus: framedinbelarus.net

Renginį remia ES programa „Kūrybiška Europa“

Illustracija: Viačeslavo Rahaščiuko portetas. Fotografijos autorė Daria Rudko.

<https://www.facebook.com/events/1042464889961805/?ref=newsfeed>

23.04.2023

Яна Шостак / Jana Shostak

symposium

Other Edges of the World

MeetFactory

Ke Sklárně 15, Prague, Czech Republic

Před válkou na Ukrajině už uprchly miliony lidí, mezi nimi umělkyně, umělci, kurátorky, kurátoři a další kulturní profesionálové. Na pomoc těmto lidem vznikly nejrůznější iniciativy, sítě organizací a mnoho uměleckých institucí a rezidenčních programů přizpůsobilo této pomoci svůj program.

Za poslední rok se instituce i jednotlivci museli vypořádat s množstvím nečekaných výzev, přičemž postupem času se jako největší v tomto směru jeví udržitelnost – od financování podpory přes udržení zájmu jednotlivých aktérů a institucí až po teoretičtější otázky dekolonizace střední a východní Evropy.

Jednodenní symposium Other Edges of the World, které je součástí stejnojmenného projektu podpořeného grantem z programu Kreativní Evropa, se zaměří právě na tyto teoretické a praktické aspekty problematiky umění a konfliktu a umělkyň a umělců v exilu.

Prezentující: **Dr. Bernadette Buckley Mariia Vorotilina**

Účastníci*ice panelových diskusí: **TEJA. Cultural Spaces Network in Support of Emergency Situations (ES): Flavia Introzzi, ArtivistLab (CZ): Tamara Moyzes, SDK Słonecznik (PL): Yulia Krivich, Latvian Center for Contemporary Art (LV): Solvita Krese, ESI – Emergency Support Initiative, VCRC: Serge Klymko**

Umělci*kyně: **Katarina Mamchur (UA), Jana Shostak (BY/PL), Olena Siyatovska (UA)**

Moderátorky panelových diskusí: **Emma Brasó (hablarenarte, ES), Mariia Yarchuk (Dnipro Center for Contemporary Culture, UA)**

Celá akce proběhne v anglickém jazyce bez tlumočení.

Vstup je zdarma. Zájemce prosíme o vyplnění registračního formuláře:

bit.ly/OEOTW

23.04.2023

Таццяна Макарэвіч / Tatiana Makarevich

лекцыя

Таццяна Макарэвіч

Антываеннае мастацтва: ад Верашчагіна да Бэнксі

Беларускі Моладзевы Хаб

плас Konstytucji 6, Warszawa

Другая сустрэча цыклу "Антываеннае мастацтва"

"Ад Верашчагіна да Бэнксі" – гэта сустрэча была задумана як лагічны працяг тэмы "Мастацтва і вайна: ад палеаліту да Новага часу", аднак і сама па сабе тэма вельмі шырокая і цікавая.

На сустрэчы мы даведаемся, як выказвалі свой антываенны пратэст мастакі ў XX і XXI стагоддзях. Будзе шмат новых імёнаў, нечаканых адкрыццяў і твораў мастацтва.

Сустрэчу правядзе заснавальніца праекта Таццяна Макарэвіч.

@everyday_art_makarevich

26.04 - 04.06.2023

Bazinato

ЧистоГоры

Центральный Выставочный Зал Tselinny

Temporary

ул. Желтоксан, 137, Алматы, Казахстан

Экологическая выставка «ЧистоГоры»

Осознанность - это состояние, когда ты понимаешь и берешь ответственность за совершаемые действия. Мы верим, что человек хочет сохранить природу в ее первозданном виде. Мы верим, что это возможно, если каждый станет вести себя чуть осознаннее в природной среде и осознавать свое личное влияние на окружающий его мир. #ЧистоГоры – это общественная инициатива экологических активистов, туристских гидов и всех неравнодушных людей против замусоривания природных территорий.

Выставка #ЧистоГоры - это возможность поговорить о том, как мы коммуницируем с природой, какой характер взаимоотношений мы с ней выстраиваем. Считаем ли мы себя ее

потребителями или все ж осознаем свое неразрывную связь с ней и осознаем себя как ее часть.

Более 30 художников, иллюстраторов и дизайнеров приняли участие в Конкурсе плакатов и создали работы, призывающие к осознанному поведению на природе. Эти работы стали основой экспозиции выставки. После они расположатся на территории Иле-Алатауского Национального Парка.

Казахстанский художник Георгий Трякин-Бухаров создает свои работы из найденных предметов. То, что мы считали мусором в руках авторов становится объектом искусства. В похожей технике созданы и скульптуры Шамиля Гуляева. Кроме этого, на выставке представлены его пейзажи казахстанских гор. Целлофановая живопись Сауле Сулейменова дополняет экспозицию. Непривычные материалы для своих работ также использует Виолетта Богданова и Мұратбек Тұрбай.

Белорусский художник BAZINATO на основании своего исследования предгорье Алматы создал серию работ из найденных там материалов. Частью выставки стала скульптура созданная из переработанного пластика группы Plastic_Harahura.

Куратор: **Оля Веселова**

Участники: **Алмасова Назым Андреева Кристина Асқарова Гүлбарам Аубакирова Полина Ахтанов Сагидұлла Богданова Виолетта Боданова Айым Веселова Алена Грицык Елена Громова Екатерина Гулиев Шамиль Елжанова Менгүл Казарян Гаянэ Казейкина Ксения Қайырбекова Гафура Ким Виктория Қуан Айя Құсайынова Айым Куттумуратова Әлия Кушкова Светлана Липский Стас Ляззат Ханым Маценко Роман Желдыбаева Таис, Гречкосей Влада Мұратбек Тұрбай Мұратханов Жігер Прохорова Екатерина Редькина Марина Сайран Сахми Серікпаева Жанар Степанова Марина Сүлейменова Сәуле Трякин-Бухаров Георгий Узенбаева Ирина Хван Алина Vazinato GreenSubmarine HaraHura Менеджер: Риза Тажиева Производство: Далаев Бақтияр, Лим Олег Перевод: Гүлзат Кәрімқұл, Перизат Кәрімқұл PR: Асема Берик Гульзира Жибекенова**

Партнеры: Efes Art Space, CEC ArtsLink, Визитцентр Аюсай Иле-Алатауского НПП, OUTDOOR CENTER ALMATY, Экологические активисты

Организаторы: инициативная группа «#ЧистоГоры» Ажар Джандосова и Фонд Art&Creative Solutions

Генеральный партнер: Eurasian Bank

26.04. - 07.05.2023

Георг Ягуноў / Georg Jagunov

Kunstauktion for Ukraine

Jægersborggade 23, 2. th. Danmark

Køb samtidskunst og støt civilindsats i Ukraine
KUNST KAN REDDE LIV!

20 danske og internationale kunstnere har doneret deres værker med formål at indsamle penge til en ambulancebil. Velgørenhedsauktionen afholdes på denne side mellem d. 26. april og 7. maj.

100% af indsamlingen går til formålet.

Krigen i Ukraine har efterladt en massiv mangel på ambulancer og specialkøretøjer til evakuering. Bevarukraine.dk har allerede sendt flere ambulancer og evakuerings transport afsted. Deres hovedformål er at sende flere ambulancer til Ukraine, som kan hjælpe med at sikre i tide lægehjælp til de sårede.

Auktionen er organiseret i samarbejde med @bevarukraine.dk og med støtte fra talaka.dk (Venner af Belarus i Danmark).

Vores gruppe af frivillige er i gang med at forberede den næste tur til stabiliseringspunkter i frontlinjen i Ukraine. Til turen prøver vi at finde en brugt ambulance og/eller evakueringsbil, hvilket kræver finansiering. Brugt ambulancen koste fra 70.000 kr. til 135.000 kr. hvis det er en firehjulstrækker.

Vores støtte har allerede været med at redde adskillige såredes liv siden krigens begyndelse. Det med at redde liv lyder måske overdrevet, men det er den barske realitet for mange soldater, læger, sygeplejersker og mange andre ved frontlinjerne.

<https://www.bevarukraine.dk/da/specialkoeretoer/>

Talaka - Venner af Belarus i Danmark er en forening for alle, der bor i Danmark og har tilknytning til eller interesse i Belarus. Foreningens formål er at forene borgere og organisationer med tilknytning til Belarus, udbrede viden om Belarus i det danske samfund, herunder kendskab til landets kultur, sprog, historie, traditioner og værdier; at udvide det kulturelle, økonomiske og humanitære samarbejde mellem Belarus og Danmark, og at fremme integrationen af borgere med tilknytning til Belarus bosat i Danmark. Talaka samarbejder aktivt med flere ukrainske humanitære organisationer i Danmark.

<https://www.talaka.dk/>

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100091275673376>

<https://event.auctria.com/e29b30d1-4208-4f1a-9730-36a9f38401b1/?fbclid=IwAR0kjB3odHJZ0RAGed26g-vXRp9mVartLrjbUMcvTFXGzz0nSwyj2tJpl9c>

[fbclid=IwAR0kjB3odHJZ0RAGed26g-vXRp9mVartLrjbUMcvTFXGzz0nSwyj2tJpl9c](https://www.facebook.com/profile.php?id=100091275673376)

Seminar auf Rädern: Verbindungslinien von Düsseldorf nach Belarus, 26. April 2023

26.04.2023

**Аляксей Братачкін, Андрэй Дурэйка /
Aliaksei Bratachkin, Andrei Dureika**

**Seminar auf Rädern:
Verbindungslinien von Düsseldorf nach Belarus
Public History der Fernuniversität in Hagen
Aachener Straße 12 40223 Düsseldorf**

Leitung: **Aliaksei Bratachkin**

Wir diskutieren im Gespräch mit dem belarusisch-deutschen Künstler, Kuratoren und Sammler **politische Aspekte der zeitgenössischen Kunst, die Bedeutung des Archivs und die Darstellung von Geschichte und Erinnerung in Kunstprojekten.**

Andrei Dureika, geboren 1971 in Grodno, Belarus - Künstler, Kurator, Autor von Vorträgen zur belarusischen und deutschen Gegenwartskunst. Studierte 1998–2004 an der Kunstakademie Düsseldorf bei Professor Gerhard Merz. 2004–2021 Mitglied der Kunstgruppe „Revision“. Führt eine monatliche Chronik der zeitgenössischer belarusischer Kunst im Ausland. Hat über Jahrzehnte ein Archiv zeitgenössischer belarussischer Kunst angelegt, das er in zahlreichen Vorträgen präsentiert. Seit 2014 ist Mitglied im Expertenrat ZBOR, <https://kalektar.org/about>.

Tätig als Kurator und Organisator von Ausstellungen, von denen die größte „ZBOR. Belarusische Kunstbewegung“, Izolyatsia, Plattform für kulturelle Initiativen, Kyjiw, 2016, „ZBOR in progress“ in der Galerie „Ÿ“ in Minsk, 2018, „Jeder Tag. Kunst. Solidarität. Widerstand, Mystetskyj Arsenal.

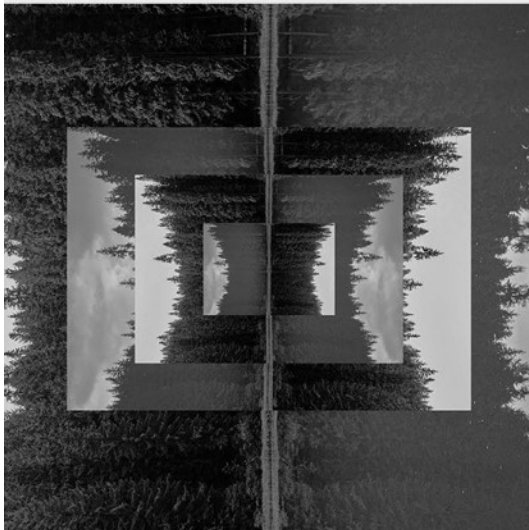
Kyjiw, 2021. Das neueste Projekt in Düsseldorf ist eine kollektive Anti- Kriegs-Ausstellung 24.02-05.03.2023 „(Nicht) unser Krieg“ mit deutschen, belarusischen und ukrainischen Künstlern/ Künstlerinnen. Seit 1998 lebt und arbeitet in Düsseldorf.

27.04.2023

**Надзя Саяпіна, Яўген Булдзік, Ана Ва
(Ганна Васільева) /
Nadya Sayapina Eugene Buldyk Ana Va
(Anna Vasylieva)**

**ECLAT Festival / Musik der Jahrhunderte
Performance
Südseite nachts | Wanderer zwischen Welten
Theaterhaus Stuttgart
P1, Siemensstraße, 70469 Stuttgart**

Eugene Buldyk [@mufer](#) and Nadya Sayapina [@nadya_sayart](#) - our Artists in residence at [@mdjstuttgart](#) in Stuttgart.

Einen Brief an das Haus schreiben, keinen Brief nach Hause, sondern einen Brief an das Haus selbst ... mit ihm sprechen, in Träumen in das Haus zurückkehren, in der Erinnerung an kaum noch vorhandene Fotos, eine Collage aus kleinen Teilen zusammensetzen ...

Wahnsinn? Übertriebene Sentimentalität? In der Vergangenheit zu leben und die Gegenwart zu verleugnen? Oder die einfache und reale Alltagsrealität der erzwungenen Migration?

Die Performance „Hello, Home!“ ist Teil des Projekts „X Letters“ – ein Videotagebuch, das verschiedene Kontexte und menschliche Geschichten, die das Thema Exil, Migration und Flucht, Verlust der Heimat, Wahlmöglichkeiten, Anpassung und existenzielle Krise aufgrund des Krieges in der Ukraine und der politischen Repressionen in Belarus widerspiegeln, miteinander verknüpft und in einem „Buch“ vereint. Dies ist eine Erinnerung an persönliche Erfahrungen und Reflexionen aus Posts und Kommentaren in sozialen Medien, Interviewfragmenten und Multimedia-Archiven, die während der Recherchen der Künstlerin gesammelt wurden.

(Nadya Sayapina)

Performance/Videografie/Konzept: **Nadya Sayapina** | Musik/Videografie/Konzept:
Eugene Buldyk | Gesang/Darstellung: **Ana Va (Anna Vasylieva)**

Künstler*innen im Exil | Musik, Performance, Tanz, Fotografie, Installation

Von und mit:

Zophia Ewska, Anton Avdieiev, Mark Gappel, Eugene Buldyk/Mufer, Nadya Sayapina, Ana Va, Olga Somka, Mariia Hryshchenko, Kostiantyn Novikov, Anastasiia Pavlenko, Olena Trutnieva, Iryna Fedorenko/SEMIRA, Anton Anishchanka, Anna Bakinovskaia

<https://www.mdjstuttgart.de/kon.../wanderer-zwischen-welten/>

Eugene Buldyk - musician, composer, live performer.

Playing drums, synthesizers and different musical electronic stuff. Much of his work involves improvisational and experimental music and participation in performative projects. He is interested in negotiating the fine line between music and noise through creating new sounds with its special rhythm, melody, developing and mood.

Since 2007, he has regularly participated in various international music and art festivals.

As a solo composer and live-performer he works on audio-installations, videos and performances of different artists and productions.

Nadya Sayapina - interdisciplinary artist, author of projects, art tutor.

Using various disciplines and media – performance, multimedia, installations, painting, text, and art therapy – she focuses on mediation as an opportunity to reveal the voices of “others”. Her starting point is the personal stories of members of those communities to which she herself is connected in one way or another. Her methods draw on the practices of community-based art and socially engaged art, where the artist is tasked with giving space to the voices of the excluded and illuminating the issue through the means of art.

The artist regularly participates in international exhibitions, art festivals and residences, collaborative and interdisciplinary projects.

The project PerspAKTIV is implemented by RAZAM, Ambasada Kultury and IN SITU with financial support of the German Federal Foreign Office.

27.04.2023

**Антаніна Слабодчыкава і Міхаіл Гулін /
Antonina Slobodchukava & Mikhail Gulin**

1+1=1.

**Artists Talk mit dem belarussischen
Künstler*innenpaar**

Antonina Slobodchukava & Mikhail Gulin

Japanisches Palais Dresden (SKD)

Damaskuszimmer, Palaispl. 11, 01097 Dresden

Die tägliche Widerrede oder Gründe, vom Sofa herunterzukommen

von Susanne Altmann

Eine Stimme aus dem Jenseits, eine Bestandsaufnahme und ein Abschied:

„Mir stellt sich deshalb schon lange die Frage, ob wir alle nicht viel zu viel den Politikern überlassen. Ich habe meine tägliche Arbeit immer als eine sehr politische betrachtet betrachtet; man erreicht eben unendlich viele Menschen, wenn man im weiten Bereich der Kultur tätig ist.“

Ein Abschied, der gleichzeitig wie ein Appell oder ein Aktionsplan klingt. Die Stimme gehört(e) Martin Roth, Kulturmanager und Chef markanter europäischer Kultureinrichtungen bis zu seinem Tod 2017. In dem Gesprächsbuch Widerrede!, aus dessen Vorrede das Zitat stammt, wandte er sich an seine drei Kinder, denen er damit noch ein letztes Mal sein engagiertes Handlungsmantra nahelegte und sie, in aller Öffentlichkeit, an ihre politische Verantwortung als privilegierte Weltbürger*innen erinnerte. Natürlich, sonst wäre das Traktat Makulatur, adressierte Roth im gleichen Maße uns, seine Leser*innen, die sich wohl mehrheitlich in ebenjenen Gefilden der Kultur bewegen und sich bereits a priori als weltoffen und demokratiebewusst verstehen. Oder?

Dass eine Initiative, gegründet 2018 durch das Goethe Institut (GI) und das Institut für Auslandsbeziehungen (ifa), seinen Namen trägt, ist kein Zufall. Und es wirkt, bei aller Tragik der globalen Umstände, fast tröstlich, dass die Aktivitäten der Martin-Roth-Initiative (MRI) derzeit besonders in Sachsen, als dem deutschlandweit medial wohl am meisten stigmatisierten Bundesland, an Fahrt gewinnen. Wahrscheinlich hat das auch damit zu tun, dass die geopolitischen „Einschläge“, im Wortsinne, immer näher rücken. Während Roth, vormaliger Direktor des Londoner Victoria & Albert Museums, seinerzeit noch von den Menschenrechtsverletzungen im Nahen Osten und vor allem vom Austritt Großbritanniens aus der europäischen Staatengemeinschaft schockiert war, würde ihn die derzeitige Weltlage sicher noch mehr mit Zorn und Handlungsbedürfnis erfüllen. Nicht, dass er die neototalitäre Ausrichtung Russlands und die Folgen nicht geahnt hätte, denn er warnte:

„Und wir neigen sogar dazu – ich denke an Russland – , Länder in einer gewissen Weise zu akzeptieren, deren innere Verhältnisse nicht akzeptabel sind. Das sind alles Gründe für mich, vom Sofa herunterzukommen.“

(Widerrede!, Stuttgart 2017, S.48)

Die MRI hat ihn beim Wort genommen und bietet seit etwa fünf Jahren Künstler*innen, die in ihren Heimatländern gefährdet sind, aus politischen und/oder sozialen Gründen, eine Zuflucht an. Und zwar nicht nur für ein paar Monate wie sonst üblich, sondern mindestens für ein Jahr. Neu zu den schutzbedürftigen Kulturschaffenden aus Afghanistan, dem Sudan oder Libyen etc. hinzugekommen sind Leidtragende, sozusagen, aus Russland und Belarus. Um einem möglichen Einwand zuvor zu kommen: Natürlich erleiden derzeit alle Ukrainer*innen entsetzliche Zumutungen, von einer Einschränkung der Kunstfreiheit aufgrund politischer Haltung und/ oder geschlechtlicher Identität kann dort kaum die Rede sein. So richtete das „Mistetskyi Arsenal“ in Kyiv, auch Schauplatz einer noch jungen Biennale, bereits im März 2021 über siebzig (!) belarussischen Künstler*innen die Ausstellung „Every Day. Art. Solidarity. Resistance“ ein, kuratiert u.a. von den vortrefflichen Kolleginnen Antonina Stebur und Marina Nabrushkina. Die Schau verstand sich als empörte Reaktion auf die gefälschten Wahlen im benachbarten Belarus 2020 und die folgenden Proteste im Land, die zu weiten Teilen von Künstler*innen (und von Frauen) organisiert und getragen wurden – und in staatlichen Repressalien geradezu stalinistischen Ausmaßes mündeten. Mit dabei – bei den Demonstrationen und der Kyiver Ausstellung – war das Künstler*innenpaar Antonina Slobodchikava und Mikhail Gulin aus Minsk. Nebenbei, es fühlt sich geradezu unheimlich an, heute die Webseite von „Every Day...“ (diesen Slogan riefen die belarussischen Demonstrant*innen, um klarzustellen, dass sie ab jetzt „jeden Tag“ auf die Straße gehen würden) zu besuchen, wie eine ferne Botschaft aus einer friedlichen, solidarischen und vitalen Ukraine. Antonina Slobodchikava jedenfalls hatte 2020, noch vor den Wahlen und eher als Selbstermutigung, jenes Piktogramm gestaltet, das unversehens ein allgegenwärtiges Symbol der unabhängigen Gegenkandidat*innen zu Lukaschenkos autokratischem Regime wurde: ein Herz, kombiniert mit einer Faust und einem Siegeszeichen. Ihr Partner Mikhail Gulin war schon 2012 wegen seiner (angeblich) provokativen Performance auf dem Unabhängigkeitsplatz in Minsk angeklagt worden und seines Lehramts verlustig gegangen. 2020 setzte er sich für die Nominierung von Viktor Babariko für das Präsidentenamt ein und beteiligte sich aktiv an großen Aktionen, mit seiner Frau auch an der Versteigerung zugunsten unterdrückter belarussischer Künstler*innen am Moskauer Moskauer Auktionshaus Vladey – in der heutigen Situation ganz klar undenkbar.

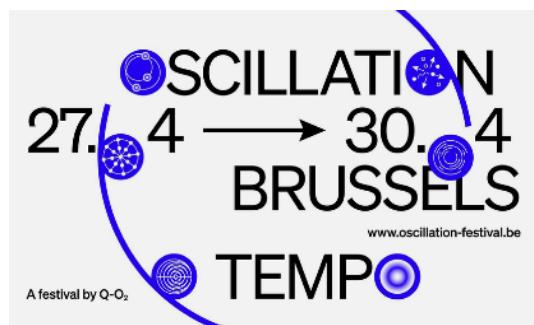
Denn Putins Krieg in der Ukraine ist ebenso ein Krieg gegen kritische Stimmen im eigenen Land. Die Zeichnerin und Grafikerin Victoria Lomasko war sich der Gefährdung schon sehr zeitig bewusst: Neun Tage nach dem russischen Angriff bestieg sie auf dem Moskauer Flughafen Scheremetjewo „eine kleine, alte Maschine nach Bischkek, die wohl wegen eines Motorschadens die ganze Zeit torkelte. Ich dachte: Wenn wir jetzt abstürzen, dann ist das immer noch besser als

in einem abgeschotteten Land unter einer Diktatur zu leben.“ Lomasko weiß sehr genau, wovon sie spricht, zeichnete sie doch seit mindestens 2010 als Gerichtsreporterin im Eigenauftrag die großen politischen Prozesse in Moskau auf, die Blasphemie-Anklage gegen die Kuratoren Juri Samodurov und Andrej Jerofejew oder, noch prominenter, die Gerichtstermine von Pussy Riot. Als Graphic Novels sind diese deprimierenden Aufzeichnungen unterdessen weltweit erschienen. Nach einer kreativen Odyssee über Kassel, Stuttgart und Brescia, lebt Victoria Lomasko momentan in Leipzig. Wie die beiden Minsker ist auch sie Gast der Martin Roth-Initiative. Die MRI legt Wert darauf, dass die Stipendiat*innen jeweils von lokalen Institutionen betreut und begleitet werden – in Leipzig ist das die Galerie für zeitgenössische Kunst.

Für Gulin und Slobodchikava in Dresden sind das die Staatlichen Kunstsammlungen, mit dem Japanischen Palais als Hafen. Barbara Höffer, Kunsthistorikerin und Standortleiterin der ethnografischen Sammlung, empfindet sichtlich Freude über die Anwesenheit der Belarus*innen: „Eine unserer vornehmsten Aufgaben ist ja der transkulturelle Dialog. 2021, in unserer Ausstellung Sprachlosigkeit – Das laute Verstummen haben wir bereits kollektive Traumata aus künstlerischer und aktivistischer Sicht untersucht. In einer Veranstaltung mit der belarussischen Philosophin Olga Shparaga ging es um die bedrückende Situation in ihrem Heimatland. Es ist gewiss kein Zufall, dass Antonina Slobodchikavas berühmtes Logo auf dem Cover von Shparagas Buch Die Revolution hat ein weibliches Gesicht. Der Fall Belarus zu sehen ist. Wenn wir im Verlauf des Jahres unsere Gäste präsentieren – auch in einer Ausstellung – dann knüpfen wir genau daran an.“ In diesem Sinne (und dem von Martin Roth) wird es künftig im Damaskuszimmer zu Begegnungen mit den MRI-Gästen kommen, zu denen übrigens auch die pakistanische Filmemacherin Akifa Mian gehört, derzeit an der HfBK. Zunächst jedoch – so viel produktives Verweilen auf dem Sofa, besser: den Diwanen, dürfte dem geistigen Paten auch gefallen – stellen sich Antonina Slobodchikava und Mikhail Gulin vor.

<https://dresdencontemporaryart.com/editorial/die-taegliche-widerrede-oder-gruende-vom-sofa-herunterzukommen/>

<https://www.calameo.com/read/005131043eb2269d622da?page=1>

27.04. - 30.04.2023

Марыя Камарова / Maria Komarova

Oscillation Festival 2023

MILL (Needcompany)/HISK: Rue Gabrielle Petit 4, 1080 Molenbeek

Église du Couvent des Pères Carmes: Avenue de la Toison d'Or 45, 1050 Ixelles

Q-O2 Werkplaats [workshops only]: Quai des Charbonnages 34, 1080 Molenbeek

“For now time is the duration of a thought.”

— Clarice Lispector, *Água Viva*

ocations

Time fascinates because of its pervasiveness: there is no way to think around it. As with anything so ubiquitous, it is easy to assume that time is natural and non-negotiable, but concepts of time are constructions, and those constructions depend strongly on social and technological realities. At first sight, time's nature is linear. In the Kantian tradition, future becomes present becomes past, and there is no way back. But other concepts are possible. Time can also be simultaneous, multidimensional, or reversible. Time is a non-linear way to order events in relation to each other, and since sound is a time-based phenomenon, those possibilities are fundamental conditions for making music.

Sound and music offer a space where those aspects of this otherwise elusive matter can be made tangible, where we can experiment with its many facets and possible approaches. Sound and music can unhinge the authority of clock time, by taking us into a shared synchrony in which the social takes over, or on the contrary offering a space where an individual can disconnect and time travel into memory or unknown futures. Music creates a special momentary bond between musi-

cians and public when listeners enter into somebody else's time without necessarily knowing its dimension beforehand.

The four days of Oscillation 2023 will propose different settings to explore these considerations. Day by day, we will zoom in on aspects such as displacement in time by memory or anticipation; time-structuring instruments like rhythm, gesture, pulse, repetition or silence; durational simultaneity in which the audience can navigate autonomously; and the subjective temporal experience of improvisation which strongly draws on relationality.

Oscillation : o tempo is hosted by MILL (Needcompany) and HISK, Brussels.

Featuring:

Younes Zarhoni Limpe Fuchs & Valérie Vivancos Jung An Tagen Nur/Se performs Éliane Radigue Jessica Ekomané Katharina Ernst Rebecca Lane & Clara de Asís Mark Vernon Charlemagne Palestine Clara Lévy ASUNA Marija Rasa Juliet Fraser & Newton Armstrong perform Morton Feldman Will Holder & Paul Abbott Ameel Brecht Maia Urstad John McCowen Maria Komarova Farida Amadou Felix Kubin Hans-Christian Dany Olga Kokcharova + workshops by Persis Bekkering, Nur/Se, Katharina Ernst, Valérie Vivancos

<https://oscillation-festival.be/>

29.04.2023

Maria Komarova

Krajina

Some say, there are no places better than home. Others hope there are lands that were promised or places existing as gaps out of timespace, within the realms of the ordinary world. We may fall into them and find ourselves on a boundary between two nowheres, like on a coast without water and land lost among debris from both sides. There, things become forces and sounds become tales. There, artefacts dance with landforms and offer hints without making riddles. How do you feel about a waltz with a burnt piece of rock or a gentle hug with a bottleneck?

Maria Komarova is an interdisciplinary artist whose practice is situated on the borders of performing arts, scenography, sound, and installation art. By staging and technically repurposing commonplace objects, Komarova's works emphasise sonic and visual potential of the non-human world. Working with sound as a performative medium, she continuously develops DIY electro-acoustic objects and lets them temporarily inhabit the sites of performances and installations.

27.04. - 31.05.2023

Анастасія Ридлеўская / Anastasia Rydlevskaya

Anastasia Rydlevskaya

Tarot

Karma Gdańsk

Tandeta, 1, Gdańsk, Polska

Niektóre rzeczy przemijają, a niektóre trwają wiecznie. Jak wystawy [@arydlevskaya_art](#) w naszej Karmie. Dla nas i Nastii jest to zabawa, a dalia was ciekawo

Tym razem prezentujemy karty Tarota narysowanych przez Nastię w ciągu ostatnich 3 miesięcy. Na wystawie będą wszystkie 78 kart i możliwość posłuchania Nastii o każdej z nich. Uwierzcie nam, wiemy na pewno, że potraktowała temat poważnie i zgłębiła go.

Na wystawie będą nie tylko oryginalne prace, ale także wydrukowana paczka kart, którą można dotknąć i zamówić sobie wróżenie na życie, bo wszystkie inne sposoby na nadanie sensu temu, co się dzieje, nie zdołały się uzasadnić.

28.04. - 07.05.2023

АНТОН СНТ / Anton Snt

**Anton Snt
After Mark*
a271**

Ateliers Höherweg e. V., Höherweg 271, 40231
Düsseldorf

After Mark*

The mutual arrangement and interaction of different substances, the combination of circumstances by Anton Snt

Biography

Growing up in a family of architects, he spent most of his time surrounded by restorers of old paintings and sacred architecture. In the Soviet Union it was a unique community of people of free craftsmen, not subject to the pressure of ideology and repression. Already in elementary school he faced problems from the administration for his freedom of thought. Graduating from two elementary art schools, he went to Art college. From which he was twice expelled for resisting the academic program. After six years he received a degree in Design. At the age of 22 he left the country and began his studies at the University of Warsaw, Institute History of Arts. At the end of 1999 he was invited to an art residency in Switzerland. After studying at the University, in 2001 he returned to Minsk, where he founded the multimedia art group "an angelico". In 2020, while in Belarus, he took an active part in the resistance to the totalitarian system and at the same time created a radically different corpus of abstract and media artworks.

Artistic method

The principle of the The Desiring-Machines and Rhizomes, outlined in Gilles Deleuze and Félix Guattari's book "Capitalism and Schizophrenia", proved to be the closest to the artist's method. Constantly forming new combinations of various parts or fragments of already completed "machines" that do not work as originally conceived and their meaning is not that of the manufacturer. Thus, Anton Snt's works are constantly re-constructions and compositions of incompatible objects and techniques that come together in new conjunctions and then disintegrate to come together again in completely different arrangements. He belongs to the first generation of artists who started with the advent of computers, inspired by their possibilities.

Project during Ateliers Höherweg residency

“Our alienation has reached the point where all we can do is gaze attentively into technologies like a mirror, trying to discern at least a flash or a faint glimpse of ourselves; something what we don't know that we know.”

* Mark Manders is one of the most important artists of „Modernity as an Unfinished Project“ in which we live with the Internet and computers. His art is a transition between virtual reality and the reality of the virtual and an important step toward the reality of the Real, which is beyond the symbolic and the imaginary meaning of things.

<https://a271.de/guestartist/snt-anton/>

28.04. - 29.07.2023

Андрэй Анро / Andrey Anro

Gallery Weekend Berlin, 2023

Hang Don't Cut

Kraupa Tuskany Zeidler Gallery

Kohlfurter Str. 41/43, 10999 Berlin

Slavs and Tatars, Andrey Anro, Dozie Kanu, Mina Masoumi, Lin May Saeed

The legend says that the melon originally grew only in the Garden of Eden. One day the Almighty sent it as a gift to the people, having previously written letters with a message on it.

A ripe melon is covered with small cracks, which struck locals as similar to the Arabic script. The pattern is never repeated, so with each melon, people get not only a treat, but also new knowledge. The only problem is, people couldn't read it.

Slavs and Tatars' newest body of work looks to the melons of Central Asia, in particular in Uzbekistan and Xinjiang, as repositories of knowledge, as vectors of writing, as well as agencies of resource extraction. Considered a rare delicacy, the winter melon is carefully stored in warehouses (ковунхане) to ripen late, amongst the last fruit to do so as the first frosts arrive. So it is that the melon is coveted throughout Eurasia as an exceptional, almost miraculous product of nature: a luscious, sugary yield within an otherwise increasingly barren season and landscape.

Hang Don't Cut, Slavs and Tatars' third exhibition at Kraupa Tuskany Zeidler Gallery presents a taxonomy of unique glass blown lamps (the Slavic etymology of melon stems from the verb дыть or "to blow"), each a nod to a particular species of Central Asian melon. Mirror works feature a 'captcha' camouflaged within the texture of a melon: a nod to the distinction between human and artificial intelligence while a new range of merch explores the discourse around melons, from cosmology to commerce.

The second part of the exhibition addresses the violence of state capture, be it of natural resources or less tangible but all the more urgent instruments such as integrity, souls, or opportunity. Consisting of a selection of works from artists with whom the artists have worked in the past, these build on the notions of writing the universe and its unintelligibility through paintings, sculpture and installation by Andrey Anro, Dozie Kanu, Mina Masoumi & Lin May Saeed
image: Slavs and Tatars, sketch from Atlas of Karakalpak Melons, 1977

https://www.k-t-z.com/?fbclid=IwAR063LmddevrnYK2IUhzEc3yP4JO-h2WdaiiCEVfdHOTmheBnHEpHjR-m_s

28,29.04.2023

Канаплёў-Лейдзік / Kanaplev i Leidyk

Festiwal Sztuki i Społeczności

Miasto Szczęśliwe

pokaz performatywny

Zła krew

Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera

ul. Jana Zamoyskiego 20, 03-801 Warszawa

Obudziłem się w czarnym lesie. Rozejrzałem się. Wokół nie było ludzi ani zwierząt. Nie słyszałem żadnych dźwięków ani głosów, czułem tylko ogromne czarne włosy rosnące na moich plecach. I powiedziałem: ok, jestem gotowy. Czarny las to przestrzeń osobistych, silnych wspomnień. Przyjmuję je.

„Zła krew” to pokaz performatywny poruszający temat ostatecznego pożegnania z przeszłością i wkroczenia w nieznaną przyszłość. To próba zmierzenia się z mitami i archetypami, które przekłamują rzeczywistość. To historia o zakochaniu się w życiu człowieka, który nie wie jak żyć. Główny bohater Aleksander chce wyzwolić się z patriarchy dominującego w jego rodzinie i kraju. Chce nauczyć się mówić w nowym języku i zrozumieć innych.

Jura Dżiwakou to białoruski reżyser, który wcześniej stworzył w Teatrze Powszechnym świetnie przyjętą przez widownię „Nastię” na podstawie opowiadania Sorokina. Scenariusz „Złej krwi” jest tworzony kolektywnie przez polsko-białoruski zespół z udziałem dramaturżki, Marty Sokołowskiej. Utwór w poetyckiej formie opowiada o pokoleniowej zmianie, odcinaniu korzeni i dojrzewaniu do samodzielności w nowej rzeczywistości społeczno-politycznej.

W spektaklu używane są kwiaty lili. Osoby z silną alergią prosimy o szczególną ostrożność.

Pokazy 28 i 29.04.2023 r. odbędą się w ramach Festiwalu Sztuki i Społeczności „Miasto Szczęśliwe”.

TWÓRCY:

reżyseria – **Jura Dżiwakou / Юры Дзівакоў**

tekst i dramaturgia – **Jura Dżiwakou / Юры Дзівакоў**

współpraca dramaturgiczna – **Marta Sokołowska / Марта Сакалоўска**

scenografia i kostiumy – **Tatsiana Dżiwakowa / Таццяна Дзівакова**

muzyka – **Olga Podgajskaya / Вольга Падгайская**

wideo – **Kanaplev i Leidyk / Канаплёў-Лейдзік**

montaż dźwięku (miksowanie i remastering) – **Vitali Appow / Віталі Аппаў**

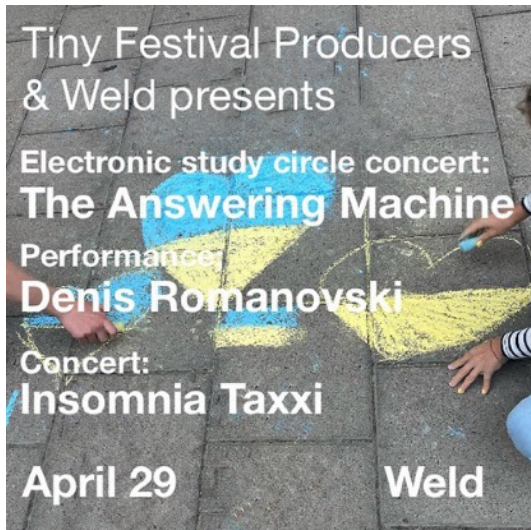
inspicjentka i asystentka reżysera – **Vazhena Shamovich**

obsada – **Aleksandra Bożek / Аляксандра Божэк, Ekaterina Ermolovich (gościnnie) /**

Кацярына Ермаловіч, Grzegorz Falkowski, Volha Kalakoltsava (gościnnie) / Вольга

Калакольцава, Mikalaj Stońka (gościnnie) / Мікалай Стонька

https://www.powszechny.com/spektakle/zla-krew-pokaz-performatywny,s2020.html?ref_page=controller,index,action,reptuar

29.04.2023

Дзяніс Раманоўскі / Denis Romanovski

Tiny Festival Producers: The Answering Machine + performance + konsert

Weld

Norrtullsgatan 7, Stockholm, Sweden

Tiny Festival Producers och Weld bjuder in till en kväll med performance, mat och musik i Ukrainas färger. Tiny Festival Producers är ett nomadiskt scenkonstkollektiv som sedan hösten 2022 samarbetat med ukrainska residenskonstnärer i exil.

I formen av en inofficiell studiecirkel har de arbetat med "The Answering Machine" – en text av den norske författaren och dramatikern Finn lunker om att resa, att förflytta sig, ta beslut, om flykt och förutsägelser.

Arbetet med "The Answering Machine" har fungerat som en motståndshandling. Mot alienation, separation och apati. För sammanhållning, solidaritet och humor.

Under kvällen bjuds även på performance av **Denis Romanovski**, mat och dryck samt konsert med den ukrainska elektronmusikern Iryna Novikova aka Insomnia Taxxi.

Boka: book.weld.se

Intäkterna för kvällen går oavkortat till Izolyatsia Platform for cultural initiatives och deras hjälparbete i Ukraina.

"The Answering Machine"

En elektronisk studiecirkelkonsert med **Galyna Dutka, Yuliia Rossoshko, Cia Runesson, Andres Skreia, Stella Shokotko, Glib Skvortsov, Annikki Wahlö och Iryna Novikova.**

Text: Finn lunker

"The Answering Machine" har ingen enhetlig handling. Vi skymtar en jag-person, men hen kan vara flera.

"The Answering Machine" är skriven 1994 av den norske författaren och dramatikern Finn lunker och spelar mot en centraleuropeisk bakgrund i skuggan av balkankrigets folkförflyttningar vilket har gjort verket skrämmande aktuellt under 2022. Jagets text rör sig kontinuerligt genom olika städer. Texten är samtidigt en parafra på Hamletmaskinen av Heiner Muller och är en hyllning till det talade ordet och tillika teaterns möjlighet att kommunicera komplicerade narrativ med en publik.

Det är svårt, för att inte säga omöjligt, att bearbeta alla plötsliga kast och förändringar i texten. Det finns en förvirrande myriad av fragmentariska observationer av det levda livet och minnen om korta möten mellan människor, medan "Jaget" i texten försöker desperat att använda logik, vetenskap och filosofi för att följa de långa bågarna och strukturera den mänskliga existensen i världen.

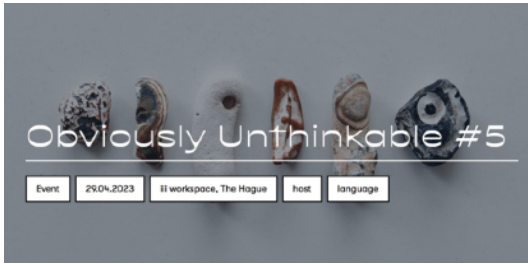
"The Answering Machine" är inte en berättelse, utan flera berättelser samtidigt. Vi kan uppfatta en person på avstånd men hen kan vara många. Det är en historia om att uppleva och återkalla – och om omöjligheten för båda, och om krigets oåterkalleliga grymhet.

Med stöd av: Kulturrådet, Konstnärnämnden, VGR Kultur, SWAN – Swedish Artist Residency Network & Artists at Risk.

Weld stöds av Stockholms stad, Statens kulturråd och Region Stockholm

Läs mer på weld.se

<https://www.facebook.com/events/1432812794201889/?ref=newsfeed>

29.04.2023

**Эвеліна Домніч і Дзмітры Гельфанд /
Evelina Domnitch and Dmitry Gelfand**

Obviously Unthinkable #5

iii workspace

Willem Dreespark 312, 2531 SX Den Haag, NL

This edition celebrates the publication of *Figured Stones* by Paul Prudence. A masterpiece of natural philosophy, *Figured Stones* is a vital contribution to the emerging field of vibrant materialism. It is both a manual of visionary geology and a treatise on lithic scrying; a manifesto on rock veneration and an exploration of deep time consciousness. In vivid and lucent prose, Paul Prudence crosses the 'blood brain barrier of dimensionality', condensing and expanding both space and time by drawing the extremities of scale into paradoxical alignment.

The author will introduce his book, answer questions and give a live performance. The psycho-geological theme will continue with the resonating stones of microsound artist Roel Meelkoop, and the Dutch premiere of *Lemniscate Cascade*, a liquid crystal performance by Evelina Domnitch and Dmitry Gelfand.

Paul Prudence is a writer and artist. His essays have been featured in *Reliquiae*, *Substance* and *Holo*, he is also regular contributor to *Neural Mag*. His audio-visual work has been exhibited and performed internationally at intermedia arts festivals.

Roel Meelkoop (1963) studied visual arts and art theory at the Willem de Kooning Academy in Rotterdam, The Netherlands. During a post-graduate course at the same academy he decided to dedicate his work to sound and music. His musical activities date back to the early eighties when he started THU20, together with Jac van Bussel, Peter Duimelinks, Jos Smolders and Guido Doesborg. Aside from releases, Meelkoop also creates site-specific sound installations and performance pieces in collaboration with other artists.

Evelina Domnitch and Dmitry Gelfand create multi-sensory artworks that merge physics, chemistry and computer science with uncanny philosophical practices. Having dismissed the use of recording and fixative media, their installations and performances exist as ever-transforming phenomena offered for observation. The duo's practice has emerged through unorthodox collaborations with pioneering research groups, including LIGO (Laser Interferometer Gravitational-Wave Observatory), the Quantum Flagship and RySQ (Rydberg Quantum Simulator). They are recipients of the Witteveen+Bos Prize (2019), Meru Art*Science Award (2018), and five Ars Electronica Honorary Mentions (2007, 2009, 2011, 2013, 2017).

Obviously Unthinkable is presented by iii with financial support from Creative Industries Fund NL and The Municipality of The Hague.

<https://instrumentinventors.org/agenda/obviously-unthinkable-5/>

<https://instrumentinventors.org/project/obviously-unthinkable/>

29.04.2023

Bazinato

Artist Talk: художник Bazinato

Прикоснитесь к миру. Искусство как социальная практика и процесс исследования мира

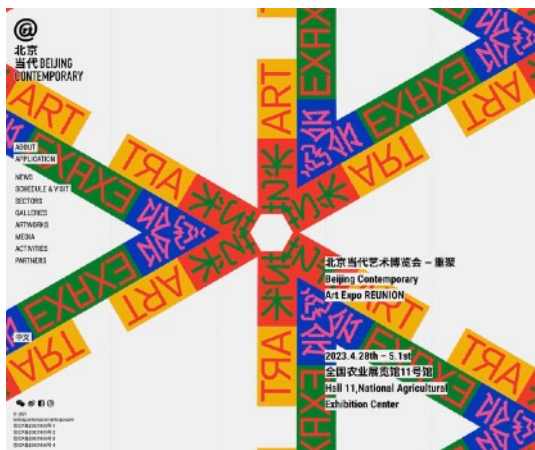
Center of Contemporary Culture Tselinny

Zheltoksan Street 137, Almaty

В рамках выставки «ЧистоГоры» пройдёт встреча с художником и исследователем Vazinato. Спикер затронет арт-практики и процессы происходящие вне рамок музеев и галерей, поможет участникам выйти за пределы белого куба и отправиться бродить по местам, привычным для человека и не человека.
Тема встречи: «Прикоснитесь к миру. Искусство как социальная практика и процесс исследования мира».

<https://sxodim.com/almaty/event/artist-talk-hudozhnik-bazinato>

<https://qazmonitor.com/lifestyle/1658/events-to-attend-in-astana-and-almaty-april-28-30>

28.04.2023

Валеры Кацуба / Valery Katsuba

2023.4.28th – 5.1st

Beijing Contemporary

Matthew Liu Fine Arts

Hall 11, National Agricultural Exhibition Center, Beijing, China

<https://beijingcontemporaryartexpo.com/en/>

30.04.2023

Hutkasmachnaa

Hutkasmachnaa Window Gallery

CreateCulture Space

Karmelitu g.5, Vilnius

Hutkasmachnaa gallery already opened!

У Вільні ў прасторы Createculture.space пачала працаваць галерэя вядомай беларускай дызайн-студыі HutkaSmachnaa. Пра афіцыйную прэзентацыю галерэі, якая працуе па прынцыпе “аднаго акна” – то-бок вітрыны, паведаміў у сацсетках сузнавальнік мастацкага брэнду, стрыт-мастак, дызайнер **Андрэй Бусел**.

HutkaSmachnaa слынныя дасціпнымі і густоўнымі арт-аб’ектамі “ўтылітарнага кшталту” – гэта рэчы, якія ўтрымліваюць як беларускія, так і сусветныя сучасныя культурныя коды і вайб. Добра вядомыя ў народзе разнастайныя цягнікі-“светачы”, домікі Асмолаўкі ад HutkaSmachnaa; майкі з надпісам “Starost”, “Miensk”; прышпільныя піны-“пагоні” ў стылі Джэфа Кунса.

<https://reform.by/u-vilni-adbudzecca-prjezentacyja-hutkasmachnaa-window-gallery><https://www.instagram.com/hutkasmachnaa/>